

ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง
และวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

IMPLEMENTATION PROBLEMS OF STUDENTS' ACTIVITIES IN
POLYTECHNIC COLLEGES AND COMMUNITY & INDUSTRIAL
COLLEGES IN THE CENTRAL REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาหาแนวปฏิบัติครูปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสหกรรมมหาวิทยาลัย

สาขาวิชาการบริหารงานศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2546

ISBN 974-324-263-5

ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง
และวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

IMPLEMENTATION PROBLEMS OF STUDENTS' ACTIVITIES IN
POLYTECHNIC COLLEGES AND COMMUNITY & INDUSTRIAL
COLLEGES IN THE CENTRAL REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตีพิมพ์ลงในสื่อใดๆทั้งนี้ขอสงวนลิขสิทธิ์ไว้ด้วย

พ.ศ. 2546

ISBN 974-324-263-5

**IMPLEMENTATION PROBLEMS OF STUDENTS' ACTIVITIES IN POLYTECHNIC
COLLEGES AND COMMUNITY & INDUSTRIAL
COLLEGES IN THE CENTRAL REGION**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2003

ISBN 974-324-263-5

เอกสารนี้ **COPYRIGHT 2003** สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้การนำเอกสารไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

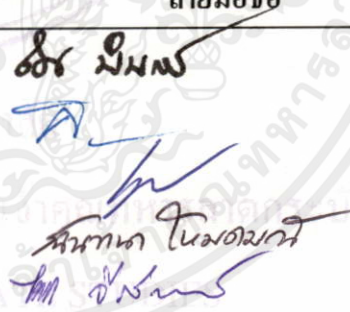
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัย
การอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

IMPLEMENTATION PROBLEMS OF STUDENTS' ACTIVITIES IN
POLYTECHNIC COLLEGES AND COMMUNITY & INDUSTRIAL
COLLEGES IN THE CENTRAL REGION

ชื่อนักศึกษา นายสุชาติ เทพสง่า
รหัสประจำตัว 43064128
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ณรงค์ พิมสาร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	
ดร.ศิริพรรณ	ชุมนุม	
รศ.ดร.รวีวรรณ	ชินะตระกูล	
ดร.ฉันทนา	โหมคมณี	
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 21 กุมภาพันธ์ 2546 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และตัดทอนข้อความใด ๆ ภายใต้อาณัติ
(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัคร)

วันที่.....//.....เดือน.....พ.ศ.....๒๕๔๖.

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัย สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
นักศึกษา	นายสุชาติ เทพสง่า
รหัสประจำตัว	43064128
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2546
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.ณรงค์ พิมสาร
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง และ (2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก จากวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำนวน 28 วิทยาลัย รวม 168 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/for Windows สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลางและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ด้านงานโครงการพิเศษ ด้านงานปกครอง และด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามลำดับ

2. วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

3. วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการปฏิบัติงาน
กิจการนักเรียนนักศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน
กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Implementation Problems of Students' Activities in Polytechnic Colleges and Community & Industrial Colleges in the Central Region
Student	Mr.Suchart Thepsanga
Student ID.	43064128
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2003
Thesis Advisor	Dr.Narong Pimsarn
Thesis Co-advisor	Dr.Siripan Choomnoom

ABSTRACT

The objectives of this research were to determine and compare the implementation problems of students' activities in Polytechnic Colleges and Community & Industrial Colleges in the Central region. Samples were 168 subjects. Who were classified into two groups. The director assistances was in the first group. The second group consisted of Section Heads of occupational guidance and job procurement, students activity, guardian, special project and welfare. Questionnaire with rating scales were used for data collection. The data were analyzed by the SPSS for windows with percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as following

1. The implementation problems of students' activities in the Polytechnic Colleges and Community & Industrial Colleges were found as a whole at moderate level. Considering each aspect, Occupational guidance and job procurement were at the most level. Whereas other aspects were at moderate level. They were put in order from the highest to the least means such as welfare, special project, guardian and students' activities respectively.

2. Polytechnic colleges and Community & Industrial Colleges had no statistical significant differences on the implementation problems of students' activities. However considering each aspect, it had statistical significant at .05 level

3. Polytechnic colleges and Community & Industrial Colleges with different sizes had no overall statistical significant differences on the implementation problems of students' activities. Considering each aspect, it had statistical significant differences at .05 level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ดร.ณรงค์ พิมสาร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจและติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งจนสุดที่จะพรรณาร่วมทั้งกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตา ความห่วงใยและกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ อันเป็นความประทับใจแก่ผู้ดำเนินการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม และสะดวกอันมีค่าตรวจสอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่บุญนาถ เทพสง่า พี่ทุกคน ภรรยา บุตรีธิดา และเพื่อน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นในกายภาคหน้าจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีทั้งหลายให้แก่บิดา มารดา ผู้ทรงคุณแห่งบุพการี ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุชาติ เทพสง่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ.....	7
2.2 โครงสร้างการบริหารงานของวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ.....	13
2.3 การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	18
2.4 ปัญหาการปฏิบัติงานของกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	21
2.4.1 ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	21
2.4.2 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	24
2.4.3 ด้านโครงการพิเศษ.....	27
2.4.4 ด้านปกครอง.....	29
2.4.5 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	70
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	70
5.2 สมมติฐานของการวิจัย.....	70
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	70
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	72
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	88
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	104
ประวัติผู้เขียน.....	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและคำร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของ ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างและ วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ในภาพรวม.....	44
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ ของ ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและ วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	45
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของ ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและ วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	47
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของ ปัญหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและ วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านปกครอง.....	48
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่การปฏิบัติงาน กิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านโครงการพิเศษ.....	50
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของ ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	52
4.8 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา โดยรวม.....	54
4.9 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้านแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน.....	55
4.10 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	56
4.11 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านปกครอง.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้าน โครงการพิเศษ.....	58
4.13 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	60
4.14 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวม.....	61
4.15 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	62
4.16 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	63
4.17 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านปกครอง.....	65
4.18 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้าน โครงการพิเศษ.....	66
4.19 แสดงการ เปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 โครงสร้างการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ.....17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า การศึกษาเป็นกระบวนการในการอบรมถ่ายทอดความรู้และทักษะที่สำคัญ ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่นักการศึกษาได้พยายามผลักดันให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาขึ้น โดยกำหนดลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ไว้ 3 ประการ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 11-12) กล่าวไว้คือประการที่ 1. ผู้เรียนเป็นคนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพมีจิตใจที่เที่ยง มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีเหตุผล ใฝ่หาที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข ประการที่ 2. ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือรอบด้าน หรือมีความสามารถเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ ทักษะการค้นคว้า ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่คน สังคม และประเทศชาติได้ และประการสุดท้าย ผู้เรียนเป็นคนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อสรรพสิ่ง มีอิสรภาพปลอดพ้นจากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สภาพการเรียนรู้การสอนในปัจจุบันนั้นจะมุ่งให้ผู้เรียนได้หาความรู้ได้อย่างเต็มที่ได้ จะต้องมุ่งให้นักเรียนมีความดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กันไปจึงเป็นเหตุให้การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีกิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมสำคัญในกระบวนการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 6 ว่า “การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” จากพระราชบัญญัติการศึกษา ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตราที่ 6 เพื่อที่จะให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้นจะต้องมีการพัฒนาในด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ อีกด้วย ซึ่งในการพัฒนาดังกล่าว นอกจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้ว สถานศึกษาจะต้องมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น

กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆอีกเป็นจำนวนมาก

การดำเนินงานกิจการนักเรียนนักศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สถานศึกษาทุกแห่งทุกประเภท ต้องดำเนินการ ดังนั้นวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จึงได้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการนักเรียนนักศึกษาซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 5 ด้านคือ (1) ด้านการแนะแนว อาชีพและจัดหางาน (2) ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา (3) ด้านโครงการพิเศษ (4) ด้านปกครอง และ(5) ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ซึ่งในแต่ละด้านนั้นจะมีวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมนั้นๆ เช่นด้านการแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีหน้าที่ให้คำปรึกษา การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้พร้อมต่อการออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน นักศึกษา และการพัฒนาบุคลิกภาพ รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาในด้านการ ศึกษาต่อและการออกไปประกอบอาชีพ โดยการประสานงานกับสถานประกอบการและสำนักจัด หางานของจังหวัดเป็นต้น ส่วนด้านกิจกรรมนักเรียนศึกษานั้นเป็นการดำเนินการเพื่อมุ่งเสริม สร้างและพัฒนาบุคลิกภาพ การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมี ความสุข ในขณะที่ด้านโครงการพิเศษ จะดำเนินการเกี่ยวกับงานนโยบายหรืองานที่มีผลต่อการ พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาเช่น การควบคุมดูแลด้านปัญหาสุขภาพจิต การทะเลาะวิวาททั้งในและนอกสถานศึกษา การดำเนินโครงการตามพระราชดำริหรือโครงการ พัฒนาชนบทซึ่งเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน อีกด้านหนึ่งคือ ด้านปกครองจะดูแลในเรื่อง ของระเบียบวินัย และความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ในกฎระเบียบของสถานศึกษา การดูแลนักเรียนนักศึกษาที่มาโรงเรียนสาย การเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลารวมทั้งการหนีเรียน ประการสุดท้ายด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักจะดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการและให้ความ ช่วยเหลือด้านต่างๆ ที่สถาบันจัดให้แก่ นักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและ ประโยชน์ด้านต่างๆ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสถาบัน ได้อย่างมีความสุข เช่น การรักษาพยาบาลในเบื้องต้น การประกันชีวิต การยกเว้นการเกณฑ์ทหาร การดูแลด้านโภชนาการและน้ำดื่มเป็นต้น ทั้งนี้ในการดำเนินการต่างๆจะต้องมีการติดต่อประสาน งานกับบุคคลากรในหลายฝ่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษารวมถึงผู้ปกครองและนักเรียน องค์กรภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนซึ่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมนั้นๆ

จากความสำคัญของงานกิจการนักเรียนศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานย่อม เกิดปัญหาในหลายด้าน ดังเช่น ปัญหาด้านบุคลากรในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ปัญหาด้าน งบประมาณ ด้านความสามารถหรือประสิทธิภาพของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ รวมทั้ง ด้านยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานก็มีปัญหาเนื่องจากมีไม่เพียงพอกับความต้องการกับการใช้ งาน ปัญหาในการเชิญวิทยากร นอกจากนี้แล้วการขาดความร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษาหรือ จากบุคคลภายนอกและชุมชนถือได้ว่าเป็นอีกปัญหาหนึ่งในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

สุรจิตตา โพธิบุตร (2533 : 118-119) ที่กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาส่วนมากได้แก่ การขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูอาจารย์ ขาดการประสานงานที่ดีพอ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ครู อาจารย์ ส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมและขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากวิทยาลัย

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็น ข้อมูลพื้นฐานสำหรับปรับปรุงแก้ไขปัญหาและพัฒนางานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัย สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลางต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานศึกษาต่างประเภทกันมีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน
2. สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำกรอบแนวความคิด จากระเบียบการบริหารสถานศึกษาของ กรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2529 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537 (กรมอาชีวศึกษา. 2537 : 8) ที่ได้ กำหนดแนวทางในการดำเนินงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ 5 ด้าน ดังนี้

- 1 ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- 2 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
- 3 ด้านโครงการพิเศษ

4 ด้านงานปกครอง

5 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก จาก 31 แห่งๆละ 6 คน รวม 186 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร จากวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำนวน 186 คน ตามวิธีของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 125 คน โดยการเก็บข้อมูลผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาจำนวน 28 สถานศึกษาใน 31 สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90 ของสถานศึกษา และใช้ประชากรทั้งสิ้นจำนวน 28 สถานศึกษาที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 168 คน ซึ่งมากกว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น

1.1 ประเภทของสถานศึกษาจำแนกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1.1 วิทยาลัยการอาชีพ

1.1.2 วิทยาลัยสารพัดช่าง

1.2 ขนาดของสถานศึกษาจำแนกเป็น

1.2.1 ขนาดเล็ก

1.2.2 ขนาดใหญ่

1.5.1.2 ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาใน 5 ด้าน คือ

1. ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
2. ด้านกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ 3 หรือ 4 ด้าน โครงการพิเศษ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปใช้

4. ด้านงานปกครอง
5. ด้านสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้ากิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้าโครงการพิเศษ หัวหน้าปกครอง และ หัวหน้าสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่างในกลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง

2. กลุ่มภาคกลาง หมายถึง สถานศึกษาที่เป็นวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี เพชรบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และนครปฐม

3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของสถานศึกษาสังกัดวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสถานศึกษาสังกัดวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง

5. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกองการศึกษาวชิรภาคกลางโดยจำแนกเป็น 2 ขนาด

5.1 ขนาดเล็ก มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 500 – 1,000 คน

5.2 ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 1,000 คน ขึ้นไป

6. ประเภทของสถานศึกษาจำแนกเป็น 2 ประเภทคือ

6.1 วิทยาลัยการอาชีพ หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่จัดตั้งขึ้นในระดับอำเภอ โดยมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพไปสู่ท้องถิ่น สนับสนุนการพัฒนาชุมชน

6.2 วิทยาลัยสารพัดช่าง หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น และจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในรูปแบบสะสมหน่วยกิต

7. ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้การปฏิบัติงานไม่ราบรื่น และไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายใน 5 ด้านคือ

7.1 ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หมายถึง ข้อขัดข้องของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานขาดความรู้และประสบการณ์ ห่องแนะแนวไม่เป็นสัดส่วน

ข้อมูลตลาดแรงงานไม่เป็นปัจจุบัน ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานมีชั่วโมงการสอนมาก การไม่ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการ

7.2 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ข้อขัดข้องครู-อาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทของตนเองด้านกิจกรรมนักเรียนศึกษาน้อย การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา งบประมาณในการจัดกิจกรรมนักเรียนศึกษามีจำนวนจำกัด การขาดการติดตามผลในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา สถานที่ไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ขาดความร่วมมือระหว่างชุมชนในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

7.3 ด้านโครงการพิเศษ หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคในการประสานงานกับหน่วยงานของราชการ เครื่องมือในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ระเบียบของสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการนำนักเรียนนักศึกษาออกไปปฏิบัติงานค่ายอาสา ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดไม่ได้รับความคุ้มครอง ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ

7.4 ด้านปกครอง หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคที่เกี่ยวกับผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ การติดต่อกับผู้ปกครองมีความยุ่งยาก ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านปกครองมีคาบการสอนมาก ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งข่าวสาร กฎระเบียบไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ปกครอง การติดตามนักเรียนนักศึกษาภายนอกสถานศึกษาเป็นไปได้ยาก ผู้ปฏิบัติงานปกครองปฏิบัติงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

7.5 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคที่เกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพในด้านการรักษาพยาบาล ห้องพยาบาลมีไม่เพียงพอ เครื่องมือพยาบาลมีน้อย ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอพัก ผู้ปฏิบัติงานด้านโภชนาการมีน้อย ไม่ได้รับความร่วมมือจากร้านค้าภายในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารและผลงานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับข้อต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ
- 2.2 โครงสร้างการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ
- 2.3 การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
- 2.4 ปัญหาการปฏิบัติงานของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
 - 2.4.1 ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
 - 2.4.2 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
 - 2.4.3 ด้านโครงการพิเศษ
 - 2.4.4 ด้านปกครอง
 - 2.4.5 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก
- 2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ

2.1.1 ความเป็นมาของวิทยาลัยสารพัดช่าง

ความเป็นมาของวิทยาลัยสารพัดช่างนั้น กองการศึกษาอาชีพ (2541 : 51-53) ได้กล่าวว่า กรมอาชีวศึกษา ได้ประกาศจัดตั้ง โรงเรียนสารพัดช่าง ในปี พ.ศ. 2504 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับ แผนนโยบายของรัฐบาล โดยเน้นให้เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในระดับกึ่งผู้ชำนาญ หรือผู้ชำนาญ งานตามประสงค์และความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อมุ่งให้บุคคลเหล่านั้นสามารถนำเอาวิชาชีพ ไปประกอบอาชีพ หรือปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ เป็นอย่างดีโดยใช้ระยะเวลาสั้นและเสียค่าใช้จ่ายต่ำ ในการศึกษาวิชาชีพตามหลักการดังกล่าวข้าง ดัน กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมอาชีวศึกษา ได้มอบเป็นนโยบายให้ “โรงเรียนสารพัดช่าง” เป็นผู้ ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายดังกล่าว และกรมอาชีวศึกษาได้มีการจัดตั้งวิทยาลัย สารพัดช่างเพิ่มขึ้นตามลำดับดังนี้ พ.ศ. 2512 โรงเรียนสารพัดช่างอุดรธานี และโรงเรียนสารพัดช่าง เชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2514 ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217 ให้โอนหน่วยฝึกอาชีพเคลื่อนที่ ไปสังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาทั้งหมด ส่วนโรงเรียนสารพัดช่างยังอยู่ในสังกัดกรม อาชีวศึกษา ต่อมา ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการปรับปรุงส่วนราชการในสังกัดกรมอาชีวศึกษาใหม่ (ไม่

มีกองส่งเสริมอาชีพ) โดยให้โรงเรียนสารพัดช่างไปสังกัด “กองโรงเรียน” จนกระทั่ง พ.ศ. 2523 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมอาชีวศึกษาอีก เป็นผลทำให้โรงเรียนสารพัดช่างไปสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้ง “กองการศึกษาอาชีพ” สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนา และควบคุมดูแลสถานศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นและหลักสูตรพิเศษได้แก่ โรงเรียนสารพัดช่าง ศูนย์ฝึกวิชาชีพ และวิทยาลัยการอาชีพ ต่อมาในวันที่ 7 มิถุนายน 2534 กระทรวงศึกษาธิการประกาศปรับปรุงโรงเรียนสารพัดช่างทั้งหมดมีสถานภาพเป็นสถานศึกษาประเภท “วิทยาลัย” สังกัดส่วนกลาง

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนการจัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 25 แห่ง ดังนี้ พ.ศ. 2535 ประกอบด้วย วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี สุราษฎร์ธานี ชะลา ตาก และน่าน พ.ศ. 2536 ประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต ปรากฏบุรี พิษณุโลก และนครปฐม พ.ศ. 2537 ประกอบด้วย วิทยาลัยสารพัดช่างสกลนคร กำแพงเพชร สุรินทร์ สุโขทัย และพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง (ยกฐานะจากวิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี สาขาระยอง) พ.ศ. 2538 วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา แพร่ และอุดรศักดิ์ พ.ศ. 2539 วิทยาลัยสารพัดช่างกระบี่ ขอนแก่น สมุทรสงคราม มหาสารคาม เพชรบุรี ตราด สระบุรี และอุทัยธานี ต่อมาปี พ.ศ. 2533 กรมอาชีวศึกษาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเพิ่มเติมจาก 225 ชั่วโมง ได้แก่ หลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น และหลักสูตรประเภทที่มีเวลาเรียนหลากหลายแตกต่างไปจากเดิมที่ทุกวิชาจะต้องใช้เวลาเรียน 225 ชั่วโมง (เท่ากัน) คือ มีตั้งแต่ 6 ชั่วโมง เพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพและสภาพการณ์ปัจจุบันอย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้สะดวก ใช้เวลาไม่ให้นานนัก เพราะได้เรียนเฉพาะเจาะจงกับเรื่องที่ต้องการทำที่จำเป็นจริง ๆ และในปี พ.ศ. 2540 กรมอาชีวศึกษาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น พ.ศ. 2523 และหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น พ.ศ. 2533 ให้ทันสมัยตามลักษณะการทำงานจริงของอาชีพนั้น ๆ เป็นหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น พ.ศ. 2540 ซึ่งหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นดังกล่าวสามารถนำไปเทียบโอนหน่วยกิตในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้

2.1.1.1 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่าง

กองการศึกษาอาชีพ (2541:55) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่าง มีดังนี้

1. เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ในอาชีพได้มีความรู้ด้านอาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจของตน

2. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีความรู้ ความสามารถ ในอาชีพนั้น ๆ คียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้แก่ตนเองและครอบครัว

3. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้ว แต่ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น ความถนัดและมีรายได้สูงตามความประสงค์ของตน

4. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาที่จะต้องเรียนวิชาชีพ สามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ได้ และเมื่อจบหลักสูตร สามารถโอนหน่วยกิตไปสมทบกับหน่วยกิตของระบบโรงเรียนที่ตนเองศึกษาอยู่ได้

5. เพื่อให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคม และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็น

2.1.1.2 หน้าที่หลักของวิทยาลัยสารพัดช่าง

กองการศึกษาอาชีพ (2541:56) ได้กำหนดหน้าที่หลักของวิทยาลัยสารพัดช่างไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีระยะเวลาเรียนตั้งแต่ 6-225 ชั่วโมง (หรือมากกว่านี้) ว่างรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรืออยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา (กำหนดไว้ว่า “อ่านออกเขียนได้”) เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงานรวมถึงการสร้างคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

2. จัดการเรียนการสอนต่อเนื่องเพื่อรับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในรูปแบบสะสมหน่วยกิต นักเรียนนักศึกษาและกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ให้มีรูปแบบการจัดการที่เอื้อต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และเป็นผู้ที่มีอาชีพหรือทำงานในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพ ให้สามารถศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตตลอดจนเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมสืบไป

3. จัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา สำหรับสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการฝึกอบรมวิชาชีพ

4. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) มีระยะเวลาเรียนของหลักสูตร 3 ระยะ คือ 1, 2 และ 3 ปี ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีของหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรช่างฝีมือ จากกรมอาชีวศึกษา หลักสูตรนี้จะรับผู้สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า สำหรับ ปชม. ปีที่ 1 ส่วน ปชม. ปีที่ 2 และ 3 จะรับต่อจากชั้น ปชม. ปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

5. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพต่อยอดในสาขาวิชาที่ใช้เทคโนโลยีสูง ต่อเนื่องจาก วิชาชีพระยะสั้น หรือหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ขั้นสูง

2.1.1.3 หน้าที่รองของวิทยาลัยสารพัดช่าง

ในทำนองเดียวกัน กองการศึกษาอาชีพ (2541:56) ยังได้กำหนดหน้าที่รองของวิทยาลัยสารพัดช่างไว้ว่า

1. ให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น

2. เป็นศูนย์กลางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น

3. จัดการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมวิชาชีพจาก สถาบันการศึกษาผู้มีประสบการณ์ และหรือผู้ชำนาญงาน

2.1.2 ความเป็นมาของวิทยาลัยการอาชีพ

ความเป็นมาของวิทยาลัยการอาชีพนั้น กองการศึกษาอาชีพ (2541:61) ได้กล่าวว่ กรมอาชีวศึกษาตระหนักถึงความจำเป็นในการจัดตั้งสถานศึกษาวิชาชีพ เพื่อให้โอกาสแก่ประชากร ในการพัฒนาตนเองอันจะเป็นผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดโดยส่วนรวม ด้วย เหตุผลดังกล่าวกรมอาชีวศึกษาจึงเห็นสมควรจัดตั้งสถานศึกษาวิชาชีพในรูปแบบใหม่ โดยเน้นหลัก การประหยัด แต่สามารถจัดบริการการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางทุกประเภทวิชา และหลายสาขาตามความต้องการของท้องถิ่น ทั้งหลักสูตรในระบบและนอกระบบที่มีความเชื่อมโยงและถ่ายโอนหน่วยกิตกันได้ สร้างโอกาสการมีงานทำและการสร้างงาน เน้นการพึ่งตนเองของ สถานศึกษาและการสร้างสำนึกในการพึ่งตนเองของนักเรียนนักศึกษา ความรักถิ่นฐาน และ ทรัพยากรท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนการสอนอย่างครบวงจรทั้งด้านการฝึกอบรมทักษะอาชีพ การ ฝึกปฏิบัติงานจริง การจัดการ และการระดมทุนในรูปของสหกรณ์และรูปแบบอื่น รวมทั้งการรวม กลุ่มอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการสร้างงานและพัฒนาอาชีพ กรมอาชีวศึกษาได้รับการสนับสนุนด้าน งบประมาณในการจัดตั้งสถานศึกษา เพื่อให้บริการฝึกวิชาชีพระยะสั้นอย่างกว้างขวางหลากหลาย และยืดหยุ่นตามความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในการปรับแผน พัฒนาฯ ระยะที่ 5 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เร่งรัดการเพิ่มปริมาณการผลิตช่างเทคนิคและ ช่างฝีมือ ในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยเน้นการสร้าง ความร่วมมือกับสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐ เพื่อสนองความต้องการซึ่งกันและกันในการ ผลิตกำลังคน การฝึกอบรมเพื่อยกระดับฝีมือพนักงาน และการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงานทั้งใน สถานประกอบการและสถานศึกษา ตลอดจนรวมถึงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นในรูปการค่อยอด ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. หรือ ปวท. เพื่อปรับทักษะวิชาชีพให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

นอกจากนี้ กรมอาชีวศึกษาฯ ยังได้ตั้งสถานศึกษาเพื่อสนองการขยายโอกาสทางการศึกษา วิชาชีพและผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพแก่ประเทศชาติ โดยให้มีรูปแบบของสถานศึกษาที่ประหยัด มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ(หลักสูตรปวช. ปวส.ปวท.ฯลฯ) และหลักสูตรวิชาชีพระยะ สั้นทุกประเภทวิชาที่ไม่มีในสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือ วิทยาลัยเกษตรกรรม หรือวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยเรียกประเภทของสถานศึกษานี้ว่า “วิทยาลัย การอาชีพ” และมีการจัดตั้งหรือปรับปรุงวิทยาลัยการอาชีพตามลำดับ ดังนี้ในวันที่ 23 กรกฎาคม 2530 ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพแม่ฮ่องสอนตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน วันที่ 26 กันยายน 2530 ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพนุกาหารตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดนุกาหาร

ซึ่งเดิมนั้นวิทยาลัยการอาชีพแม่ฮ่องสอนและวิทยาลัยการอาชีวศึกษามุกดาหาร สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค แต่ภายหลังได้โอนความรับผิดชอบไปอยู่ในสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2532 ต่อมาวันที่ 8 มิถุนายน 2533 ได้มีการปรับปรุงโรงเรียนสารพัดช่างวังไกลกังวล เป็น วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวลตั้งอยู่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นอกจากนี้ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานชื่อวิทยาลัยการอาชีพแม่ฮ่องสอน และวิทยาลัยการอาชีวศึกษามุกดาหารว่า วิทยาลัยการอาชีพแม่ฮ่องสอนเป็น “วิทยาลัยการอาชีวศึกษามินทรราชินีแม่ฮ่องสอน” และวิทยาลัยการอาชีวศึกษามุกดาหาร เป็น “วิทยาลัยการอาชีวศึกษามินทรราชินีมุกดาหาร” ต่อมาในวันที่ 5 กรกฎาคม 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้ง “กองการศึกษาอาชีพ” สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา ควบคุม ดูแล สถานศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น และหลักสูตรพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนสารพัดช่าง ศูนย์ฝึกวิชาชีพและวิทยาลัยการอาชีพ และในวันที่ 7 มิถุนายน 2534 กระทรวงศึกษาธิการประกาศปรับปรุงโรงเรียนสารพัดช่าง เป็น “วิทยาลัยสารพัดช่าง” และศูนย์ฝึกวิชาชีพ เป็น “วิทยาลัยการอาชีพ” จึงเป็นผลทำให้ศูนย์ฝึกวิชาชีพทั้งหมดมีสถานภาพเป็นสถานศึกษาประเภท “วิทยาลัย” สังกัดส่วนกลาง ได้แก่ วิทยาลัยการอาชีพปาดังวิเศษ วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพ เชียงราย วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพสระบุรี วิทยาลัยการอาชีวศึกษาศรีสะเกษ วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครปฐม วิทยาลัยการอาชีวศึกษาตรัง วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครนายกและ วิทยาลัยการอาชีพหลวง ประธานราษฎร์นิกธ

ทำนองเดียวกันในวันที่ 1 มีนาคม 2534 ได้จัดตั้งวิทยาลัยการอาชีวศึกษามินทรราชูทิศ ซึ่งตั้งอยู่ที่เขตบึงกลุ่ม กทม. เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสที่ทรงมีพระชนมพรรษา 60 พรรษาและในช่วงปลายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 6 ได้เกิดความขาดแคลนช่างฝีมือ ช่างฝีมือ และวิศวกร อย่างรุนแรงขึ้นในประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการขยายตัวในด้านการลงทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีความต้องการแรงงานในระดับต่างๆอย่างมากมาย ในส่วนของการผลิตวิศวกรนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้ดำเนินการรับผิดชอบส่วนนี้ ด้านช่างฝีมือกรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็ได้วางแผนและดำเนินการอย่างรีบเร่งในส่วนนี้อยู่ โดยการผลิตนั้นจะใช้เวลาประมาณ 3-5 ปี ขณะเดียวกันการขยายตัวด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ที่หลังไหลมาสู่จังหวัดต่าง ๆ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมารุนแรงมากและมีความต้องการแรงงานช่างฝีมือและแรงงานฝีมือเฉพาะอย่างจำนวนมาก ในสถานการณ์เช่นนี้สถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัดไม่สามารถดำเนินการฝึกในส่วนนี้ได้ เพราะมีภารกิจหลักที่จะต้องผลิตช่างฝีมือซึ่งใช้เวลาในการผลิต 3-5 ปี เป็นภารกิจหลักที่หนักหน่วงอยู่แล้วจนไม่สามารถจะดำเนินการในส่วนนี้ได้เลย ดังนั้นเพื่อสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและการลงทุนในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มี

ความต้องการแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานที่มีฝีมือเฉพาะสาขาเป็นอย่างมากนี้ กรมอาชีวศึกษาจึงได้พิจารณาขยายการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพระดับอำเภอเพิ่มจากเดิม เพื่อทำหน้าที่จัดการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. ปวท. และหลักสูตรอื่นๆ ตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมายในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และเกษตรกรรม รวมถึงหลักสูตรมัธยมศึกษาในระดับอำเภอ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานทั้งที่เกิดขึ้นในต่างจังหวัด อำเภอ และพื้นที่ใกล้เคียง กระทรวงศึกษาธิการโดยความเห็นชอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อ สวัสดิพาณิชย์ ให้การจัดตั้งสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยการอาชีพในระดับอำเภอเพื่อจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพทุกระดับในประเภทวิชาที่ขาดแคลน ซึ่งเป็นความต้องการของท้องถิ่น และของประเทศ อันจะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศไทยให้มีคุณภาพในการประกอบอาชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล จำนวน 60 แห่ง และในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งวิทยาลัยการอาชีพในปีงบประมาณ 2540 จำนวน 70 แห่ง

2.1.2.1 หน้าที่หลักของวิทยาลัยการอาชีพ

ในทำนองเดียวกัน กองการศึกษาอาชีพ (2541:68) ได้กล่าวถึงหน้าที่หลักของวิทยาลัยการอาชีพ ไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนต่อเนื่องในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปกรรม และเกษตรกรรม (เป็นการสนองความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงานเป็นสำคัญ) เพื่อรับประกาศนียบัตร ตามหลักสูตรต่างๆ ดังนี้

1.1 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า

1.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.3 หลักสูตรอื่นๆ ตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมาย

2. จัดการเรียนการสอนวิชาชีพให้แก่นักเรียน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา สำหรับสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการฝึกอบรมวิชาชีพ

2.1.2.2 หน้าที่รองของวิทยาลัยการอาชีพ

นอกจากนี้ กองการศึกษาอาชีพ (2543:68) ยังได้กล่าวถึงหน้าที่รองของวิทยาลัยการอาชีพ ไว้ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นมีระยะเวลาเรียนตั้งแต่ 6-225 ชั่วโมง (หรือมากกว่านี้) รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น หรืออยู่ใน

คุณลักษณะของสถานศึกษา (กำหนดไว้ว่า “อ่านออกเขียนได้”) เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงานรวมถึงการสร้างคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

2. จัดการเรียนการสอนต่อเนื่อง เพื่อรับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในรูปแบบ สะสมหน่วยกิต นักเรียนนักศึกษาและกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ให้รูปแบบการจัดการที่เอื้อต่อการขยาย โอกาสทางการศึกษาวิชาชีพ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
3. จัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพต่อยอดในสาขาวิชาที่ใช้เทคโนโลยีสูงต่อ เนื่องจากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หรือหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ขั้นสูง
4. จัดการเรียนการสอนวิชาชีพตามความต้องการท้องถิ่น หรือตามที่กรมอาชีว ศึกษามอบหมายและโครงการพิเศษอื่น ๆ เป็นต้น
5. จัดการสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้สำเร็จการฝึกอบรมวิชาชีพจาก สถาบันการศึกษาผู้มีประสบการณ์ และหรือผู้ชำนาญ
6. ให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชน และหน่วยงานท้องถิ่น
7. เป็นศูนย์กลางทางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น

2.2 โครงสร้างการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ

การจัดระเบียบบริหารงานในสถานศึกษาที่สังกัดกองการศึกษาอาชีพนั้น ดำเนินการโดยใช้ ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2537 กรมอาชีวศึกษา (2537 : 8) กำหนดตำแหน่งการบริหารไว้ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา
2. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริม
3. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผน
4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
5. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน -นักศึกษา

แต่ในการดำเนินการครั้งนี้จะกล่าวเฉพาะส่วนของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ซึ่ง ประกอบไปด้วยหน้าที่ของผู้บริหารของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและงานต่างๆในฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษา ซึ่งระบุไว้ในระเบียบการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2537 กรมอาชีวศึกษา (2537 : 9) กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาว่า ผู้ช่วยฝ่ายกิจการ นักเรียนนักศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

จากภาระหน้าที่ของผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจึงสามารถแบ่งงานในฝ่ายออกเป็น 5 งาน ด้วยกันตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2537 กรมอาชีวศึกษา (2537 : 14) ไว้ดังนี้

1. หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

- 1.1 ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่างๆ และประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักเรียนนักศึกษา
- 1.2 ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่อาชีพนักเรียนนักศึกษา
- 1.3 วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้แก่ นักเรียนนักศึกษา
- 1.4 ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการ เพื่อการฝึกงาน และการจัดหางานให้แก่ นักเรียนนักศึกษา
- 1.5 จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและประกอบอาชีพ
- 1.6 จัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพ
- 1.7 ติดตามผลต่าง ๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษาแนะแนวการศึกษาต่อผู้สำเร็จการศึกษา ผลประกอบการอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างการศึกษาศึกษา
- 1.8 ประเมินผลงานต่าง ๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- 1.9 วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มียานทำและเสนอแนะทางการแก้ไข
- 1.10 เสนอโครงการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ
- 1.11 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2. หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- 2.1 ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่างๆขึ้นในสถานศึกษาตามระเบียบของทางราชการ
- 2.2 ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษา ตามระเบียบทางราชการแห่งประเทศ ได้แก่ องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ก.ท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.) องค์การนักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ค.ท.) องค์การนักธุรกิจแห่งในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ร.ท.) องค์การช่างศิลปหัตถกรรมในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ศ.ท.) เป็นต้น

2.3 จัดดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาท้องถิ่นและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนา และวันสำคัญของชาติ

2.4 ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ถูกเสียและเนตรนารี

2.5 ขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักเรียนนักศึกษา

2.6 จัดหาอุปกรณ์กีฬาและพลาณามัยของสถานศึกษา

2.7 อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการฝึกหัดกีฬา

2.8 ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษา โดยการจัดการแข่งขันกีฬาสีภายใน ภายนอกสถานศึกษาและให้ความร่วมมือ ครู อาจารย์ ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา

2.9 เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น

2.10 รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ

2.11 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

3. หัวหน้างานโครงการพิเศษ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

3.1 ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาคอร์รัปชันในสถานศึกษา งานการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติงานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

3.2 ประสานงานโครงการพิเศษกับจังหวัด กรม กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3 เสนอโครงการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ

3.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

4. หัวหน้างานปกครองมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

4.1 ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา และของกระทรวงศึกษาธิการ

4.2 ประสานงานกับครู อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา

4.3 ประสานงานกับสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองในการแก้ปัญหาคอร์รัปชันของนักเรียนนักศึกษา

4.4 ลงโทษหรือเสนอขอลงโทษนักเรียน นักศึกษา ผู้กระทำความผิด

4.5 เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น

4.6 รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ

4.7 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

5. หัวหน้างานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

5.1 รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา

5.2 ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษา และมูลนิธิการกุศลต่างๆ

5.3 จัดเรื่องน้ำดื่ม ดูแลร้านอาหารและคุณภาพอาหารให้บริการเกี่ยวกับ

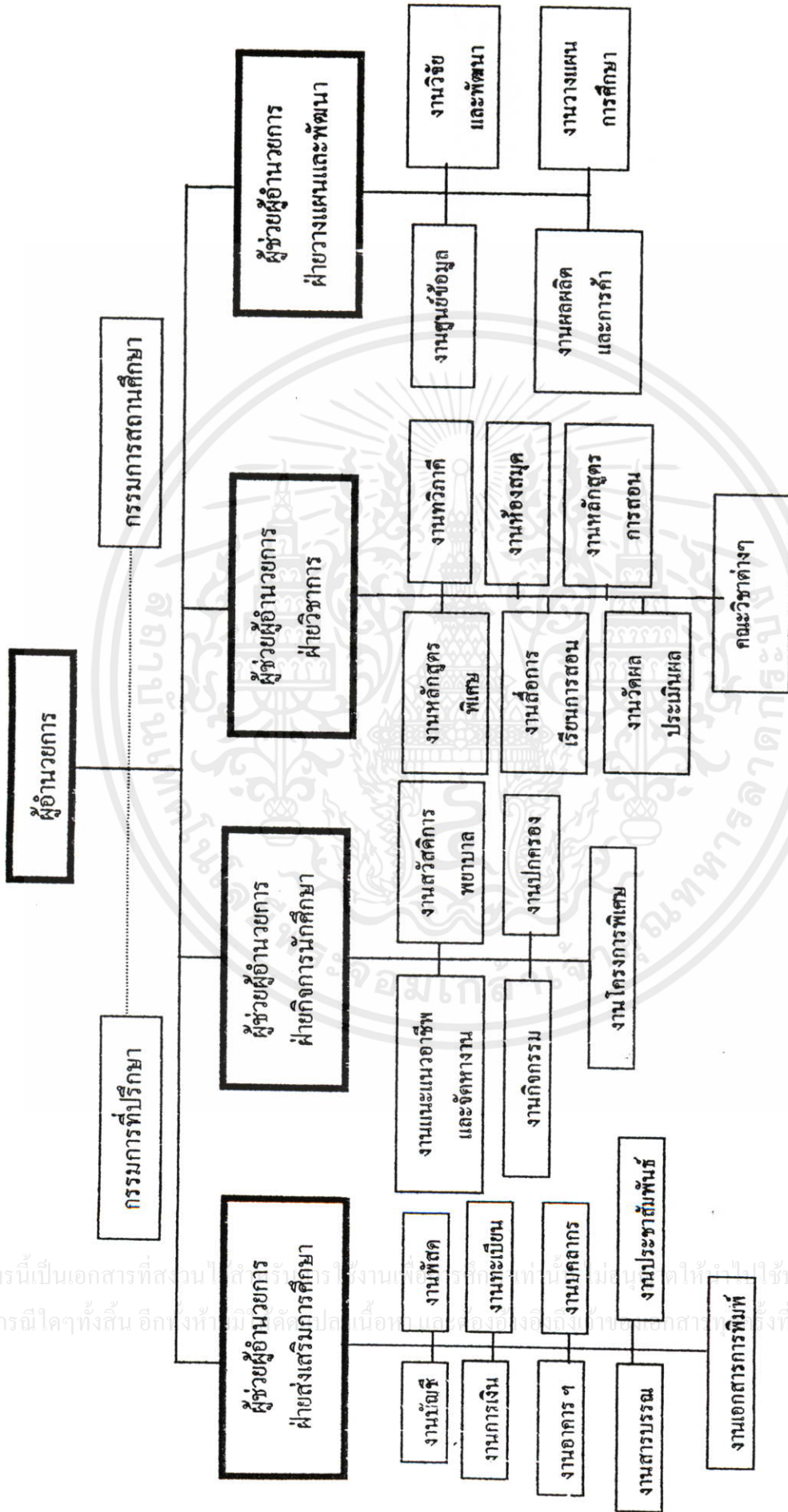
ไปรษณีย์ภัณฑ์

5.4 ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษาเช่นจัดห้องพยาบาลจัดหาไว้ประจำห้องพยาบาล จัดทำบัตรสุขภาพและดำเนินการตรวจสุขภาพนักเรียนนักศึกษา ประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้ในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ รวมทั้งสารเสพติด ให้ความรู้เบื้องต้นเรื่องการปฐมพยาบาลแก่นักเรียนนักศึกษา เป็นต้น

- 5.5 ปฐมพยาบาลนักเรียนนักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา
 - 5.6 ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาเกิดอุบัติเหตุเจ็บป่วยติดต่อแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาปลูกฝี ฉีดยา ในสถานศึกษาประจำปี เป็นต้น
 - 5.7 ให้ความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาในหอพัก
 - 5.8 ดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษาในหอพัก
 - 5.9 ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะดวก และจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก
 - 5.10 เสนอโครงการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
 - 5.11 รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ
 - 5.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
- ดังนั้นการจัดโครงสร้างการบริหารงานในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาดังกล่าวข้างต้นจะเป็นไปตามภาพที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารวิทยาลัยสหวิทยาเขตและวิทยาลัยการอาชีพ

ที่มา : ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา 2537 (กรมอาชีวศึกษา 2537 : 7)

2.3 การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

2.3.1 ความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา

ในการปฏิบัติงานของกิจการนักเรียนนักศึกษานั้น ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังเช่น ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 147) ได้อธิบายถึงกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ 2 ประการ คือประการแรก พิจารณาความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานในด้านการแนะแนว การจัดหางานบริการหอพัก กิจกรรมชมรมต่างๆ การบริการด้านอนามัยกีฬา และทุนการศึกษา เป็นต้น ประการที่สอง พิจารณาจากจุดหมายและวิธีการดำเนินการ การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาดูถือเป็นการระบวนการศึกษาที่สถานศึกษาได้จัดไว้เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ มีความสามารถทางสติปัญญาทักษะทางสังคม อารมณ์มั่นคง สุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ งานกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่ช่วยเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาที่มีความสมบูรณ์นอกเหนือจากที่ได้รับตามหลักสูตรการเรียนการสอนที่สถานศึกษาจัดขึ้น ในขณะที่กองวิทยาลัยเทคนิค (2539 : 16) ได้กล่าวถึงความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษว่าเป็นการจัดดำเนินการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนในห้องเรียนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาและเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียนระหว่างอยู่ในโรงเรียนจนกระทั่งออกจากโรงเรียน ส่วน Good (อ้างใน กองวิทยาลัยเทคนิค 2539 : 8) ได้กล่าวถึงกิจการนักเรียนนักศึกษว่าเป็นการบริการของสถาบันแก่นักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มในแง่ของการให้คำปรึกษา การบริการและสวัสดิการของนักเรียนนักศึกษาเช่นการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพการจัดหางานบริการหอพัก และการให้คำปรึกษาแก่องค์การนักเรียนนักศึกษา ในขณะที่เสริมวิทย์ สุภเมธี (2531 : 2) ได้กล่าวถึงงานกิจการนักเรียนนักศึกษว่าเป็นการจัดสวัสดิการ การให้บริการและควบคุมดูแล ซึ่งสถาบันการศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักวิชาการด้วย งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาจะมีฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นในลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกันเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การบริหารงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษาให้มีชีวิตที่ดีทั้งในสถาบันและในสังคมอย่างมีความสุข

นอกจากนี้วิชัย ป้อมประเสริฐ (2534 : 11) ได้กล่าวถึงกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนในทศวรรษใหม่ที่เร่งพัฒนาหลักสูตรทุกระดับ เพื่อให้ทันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยเน้นการจัดเนื้อหา กิจกรรม และระยะเวลาเรียนให้เหมาะสมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยจะทำให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่การศึกษาวิจัยและประเมินผล การจัดทำหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับ ปวส. ให้ถึงปริญญา พัฒนาหลักสูตรให้มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาแต่ละระดับออกไปประกอบอาชีพได้และเกิดความสัมพันธ์ต่อเนื่องสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจัดเนื้อหาและกิจกรรม

เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผลิตการจัดการและการบริการ โดยคำนึงถึง การปฏิบัติได้จริง และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้สนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว ตลอดจน การจัดการให้มีการติดตามผลสำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะดังกล่าวยังมีนักวิชาการชาว ต่างประเทศ H.L. Isaksen (1964 : 502) ได้ให้ความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นงานที่ ประกอบด้วยบริหารกิจการและกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนนักศึกษา จึงช่วย ให้ นักเรียนนักศึกษา แต่ละคนได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์ตลอดเวลาที่นักเรียนนัก ศึกษาใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน

จากความหมายของกิจการนักเรียนนักศึกษาพอสรุปได้ดังนี้คือ งานกิจการนักเรียน นักศึกษา เป็นงานที่ดำเนินนอกหลักสูตรอีกทั้งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษาโดยตรง ประกอบด้วย งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาที่ต้องการ พัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีคุณธรรมจริยธรรม และความรู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพอยู่ในสังคม พร้อมทั้งสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันกับคนอื่นและสังคมภายนอกได้อย่างมีความสุข

2.3.2 ความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

งานกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานทางวิชาการเนื่องจากเป็นส่วนที่เสริมสร้างการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และปัญญา ไปพร้อมกันซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ” นอกจากนี้ นิเชต สุนทรพิทักษ์ (2534 : 3) กล่าวว่า งานกิจการนักเรียนศึกษานั้นจะ ต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับงานวิชาการ กล่าวคือ งานวิชาการดำเนินเกี่ยวกับการเรียนการสอน ในห้องเรียนเพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้รับความรู้และทักษะทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ แต่ งานกิจการนักเรียนศึกษานั้นมุ่งเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาในทุกๆด้านไม่ว่าจะเป็น ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกิจกรรมและด้านบุคลิกภาพ นอกจากนี้แล้ว เสริมวิทย์ สุภเมธี (2531 : 5) กล่าวว่า งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยตรงอีกทั้งมุ่งหวังเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ แก่ผู้เรียนในทุก ๆ ด้านพร้อมทั้งสร้างกณินิสัยที่ดีงามแก่นักเรียนนักศึกษา ขณะเดียวกัน เชิดชัย โชครัตนชัย และ บัญชา กัลยารัตน์ (2534 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานกิจการนักเรียน นักศึกษาไว้ว่า งานกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งที่คณาจารย์ทุกคนในสถาบัน การศึกษาคควรให้ความสนใจและรับผิดชอบ ถ้านักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมบ่อยครั้งการประสบความสำเร็จในชีวิตค่อนข้างเป็นไปได้สูง เพราะนักศึกษาสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับในสถาบันการ ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำมาใช้ประกอบอาชีพในสังคมภายนอก ซึ่งบอกรอกจากคำกล่าวของ

นักวิชาการของไทยแล้วยังมีนักวิชาการชาวต่างชาติ คือ Deighton (อ้างใน กรมการฝึกหัดครู 2534 : 33) ได้ระบุถึงความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ว่า งานกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับงานด้านการเรียนการสอน โดยจะต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านกิจการนักเรียน นักศึกษาด้วย

จึงพอสรุปความสำคัญของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาได้ว่า งานกิจการนักเรียนนักศึกษานั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป อีกทั้งจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในสถานศึกษาจึงประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แต่ถ้าหากการดำเนินการด้านกิจการนักเรียนนักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ของนักเรียนนักศึกษาน้อยลง จึงทำให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ มากขึ้น

2.3.3 ขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 149-150) ได้กล่าวถึงการกำหนดขอบเขตของการบริหารกิจการนักเรียน นักศึกษาไว้ 4 งาน คือ

1. งานด้านปกครองและวินัยนักศึกษา ได้แก่ งานระเบียบวินัย การวางตน ความประพฤติ การแต่งกายของนักศึกษา
2. งานด้านบริการและสวัสดิการ ได้แก่ งานบริการแนะแนวและการจัดหางาน งานบริการสุขภาพอนามัย งานบริการสหนาการและพักผ่อนหย่อนใจ งานบริการด้านความปลอดภัย บริการด้านหอพักและจัดหาทุนการศึกษา เป็นต้น
3. งานด้านกิจกรรม ได้แก่ การจัดสโมสรนักศึกษา ชมรมและชุมนุมต่างๆ
4. งานด้านเสริมวิชาการ ได้แก่ การจัดรักษาดินแดน ลูกเสือ การฝึกอบรมสอนเสริมต่าง ๆ หลักสูตรพิเศษหรือ โครงการพิเศษ เป็นต้น

จากคำกล่าวข้างต้นจะสอดคล้องกับการแบ่งประเภทของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาที่ Knowles (อ้างใน ทรงศิลป์ ไชยทิพย์. 2540 : 24-25) ได้แบ่ง ประเภทของงานกิจการนักเรียนนักศึกษาไว้ 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. หน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิการ (Welfare Functions) หมายถึง หน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ และคุ้มครองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การให้คำปรึกษาสุขภาพ การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การทดสอบ การบริการวางตัวบุคคลและการให้บริการทั่วไปแก่นักเรียนนักศึกษาเก่า
2. หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม (Control Functions) หมายถึง หน้าที่ในการปกครอง ให้นักเรียนนักศึกษานับถือตามกฎระเบียบและประเพณีอันดีงามของสถาบันอุดมศึกษาได้แก่การ

รับนักเรียนนักศึกษา การเก็บระเบียบ ระเบียบวินัย ความเป็นอยู่ของนักเรียนนักศึกษาและบริการ หอพัก

3. หน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมร่วมหลักสูตร หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Curricular Activities) หมายถึง หน้าที่ในการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรซึ่งได้แก่ การจัดให้มีองค์การนักเรียน นักศึกษาสนับสนุนให้มีกิจกรรมในด้านกีฬา วิชาการสังคม การเมือง และบริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ

4. หน้าที่เกี่ยวกับการสอน (Teaching Functions) การสอนในที่นี้เป็นการสอนที่มีจุด มุ่งหมายแตกต่างไปจากการสอนในชั้นเรียน มีความมุ่งหมาย เพื่อความเจริญงอกงามของนักเรียน นักศึกษา เช่น การปฐมนิเทศ การบริการสอนซ่อมเสริมทางวิชาการ เป็นต้น

สรุปขอบเขตการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาได้ว่าในการดำเนินการด้านกิจการ นักเรียนนักศึกษา นั้นมีขอบเขตในการดำเนินการอยู่ 5 ด้าน ด้วยกันคือ ด้านแนะแนวอาชีพและ จัดหางาน ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านโครงการพิเศษ ด้านงานปกครอง ด้านสวัสดิการ และ หอพัก

2.4 ปัญหาการปฏิบัติงานของงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

2.4.1 ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

2.4.1.1 ความหมายของด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

การแนะแนวนั้นมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังเช่น จำเนียร ช่างโชติ (2527 : 6) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนให้รู้ถึงจิตใจตนเองและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย พร้อมทั้งให้สามารถช่วยตนเองดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้อย่างฉลาดและ พัฒนาตนเองในทุกด้าน อีกทั้งสามารถนำศักยภาพของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและ สังคม นอกจากนี้ยังดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในขณะที่ หวน พินธุพันธ์ (2528 : 93) กล่าวถึง ความหมายของการแนะแนวว่า หมายถึง กระบวนการหรือกรรมวิธีในการช่วยให้คน รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักช่วยตนเอง ในทำนองเดียวกัน สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (อ้างใน สำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 8-9) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวอาชีพไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้งทุกด้านคือ สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจและอุปนิสัยใจคอว่าเหมาะสมกับงานหรืออาชีพใด

2. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักและเข้าใจโลกของงานอาชีพต่างๆ และองค์ประกอบของงาน เช่น ลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ เงินเดือนหรือรายได้ ความมั่นคงในงาน โอกาสก้าวหน้าในงาน สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคตสำหรับงานอาชีพ ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นไป

3. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักเลือกและตัดสินใจเลือกงานอาชีพอย่างฉลาดถูกต้องเหมาะสมกับอัธภาพ

4. ช่วยให้คุณคลั่งรู้จักตัดสินใจเลือกอย่างฉลาดในการเข้ารับการศึกษาและฝึกอบรมในวิชาชีพ ต่างๆ

5. ช่วยให้คุณคลั่งได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกลักษณะของคนให้เหมาะสมกับงานอาชีพ เช่น ความอดทน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความตรงต่อเวลา ความร่วมมือในการทำงาน ฯลฯ

6. ช่วยให้คุณคลั่งได้มีโอกาสสัมผัสกับงานอาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมกับวัย

7. ช่วยให้คุณคลั่งสามารถปรับตนให้เข้ากับงานอาชีพ จนประสบผลสำเร็จและมีความสุขในงานอาชีพของตน

นอกจากนั้น วารุณี ธนวราพิธ (2533 : 34) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวอาชีพว่า หมายถึง กระบวนการที่จะช่วยให้คุณคลั่งรู้จักโลกของอาชีพ พร้อมทั้งสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพและเตรียมตัวเพื่อไปประกอบอาชีพจนสามารถเลี้ยงตนเองและสร้างความก้าวหน้าในอาชีพนั่นได้ และ เขาว์ มณีวงษ์ (มปป. : 37) กล่าวถึงความหมายของการแนะแนวอาชีพว่า เป็นการช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาให้สามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถความต้องการของตนเองและสังคม นอกจากนี้ นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสทราบและเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนั่น ๆ รวมถึงการเข้าทำงาน เพื่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในอาชีพ

ดังนั้นจึงสรุปความหมายของการแนะแนวอาชีพได้ว่า เป็นการชี้แนะหรือชี้แนะให้นักเรียนนักศึกษาได้รับรู้ถึงความถนัดในวิชาชีพที่ตนเองมีความสามารถในด้านใด ทั้งนี้เพื่อความสัมฤทธิ์ผลทั้งในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพจะมุ่งเน้นในสายอาชีพเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดบริการแนะแนวด้านอาชีพขึ้น เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีความเข้าใจในความถนัดของตัวเองมาก

2.4.1.2 ความสำคัญของด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

การแนะแนวอาชีพถือได้ว่ามีความจำเป็นอย่างมากทั้งนี้เพราะว่าผู้แนะแนวสามารถสะท้อนให้นักเรียนนักศึกษาทราบถึงความต้องการหรือความถนัดในด้านอาชีพที่แท้จริงของตัวนักเรียนนักศึกษาเอง ดังที่ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (อ้างใน ตำเนา ขจรศิลป์. 2529 : 3-5) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นการช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้ย้ายไปเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง และสามารถปรับแผนการเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้มีความสามารถและทักษะในการกรอกใบสมัครงานการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ การติดต่อกับผู้จ้างงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของบริการจัดหางาน อีกทั้งเป็นการช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้มากขึ้น ในขณะที่ ทิพวัน ถือคำ (2533 : 44) กล่าวว่า บริการแนะแนวในโรงเรียนมีส่วนช่วยในการชี้แนะแนวทางที่หลากหลายในด้านการศึกษาร่วมตัวและด้านอาชีพแก่นักเรียนนักศึกษา เยาวชน ของชาติในปัจจุบันให้เห็นถึงความสำคัญและ

ความจำเป็นในการให้บริการแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจที่จะเลือกเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ นอกจากนี้ อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ (2533 : 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานแนะแนวว่างานแนะแนวเป็นงานสำคัญงานหนึ่งที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษารู้จักตนเอง รู้จักสิ่งแวดล้อมและรู้จักวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการแนะแนวอาชีพมีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาในทุกระดับ ทั้งนี้เปรียบเสมือนกระบอกน้ำที่สะท้อนให้นักเรียนนักศึกษา ได้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้เป็นเสมือนเปลวเทียนที่ชี้ทางสว่างให้กับนักเรียนนักศึกษาได้เดินทางไปตามแนวทางที่เหมาะสมจึงควรมีการแนะแนวในสถานศึกษาทุกระดับ และการที่จะทำให้การแนะแนวประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายด้านเช่น คุณสมบัติของครูแนะแนว ซึ่งต้องมีคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้เนื่องจาก ครูแนะแนวจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบงานพบกับบุคคลต่าง ๆ มากมาย ต้องมีความชำนาญในการให้คำปรึกษาทางด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ นอกจากนี้ยังต้องมีเทคนิคในการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

2.4.1.3 ขอบข่ายของงานด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

การดำเนินงานด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานในสถานศึกษากรมอาชีวศึกษานั้น ตามระเบียบว่าด้วย การบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 ฉบับปรับปรุงแก้ไข 2537 กรมอาชีวศึกษา (2537 : 12) ได้กำหนดหน้าที่และขอบข่ายของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางานไว้ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่างๆและประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักศึกษา
2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา
3. วางแผนการจัดหางานให้แก่นักศึกษา
4. ติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการเพื่อการจัดหางานให้แก่นักศึกษา
5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ
7. ติดตามผลต่างๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษาแนะแนว การศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างปีการศึกษา
8. ประเมินผลงานต่างๆของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

2.4.1.4 ปัญหาในด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ในการแนะแนวนั้นจะมีปัญหามากมายหลายประการดังที่ จีราวุฒิ แสงศิริโรจน์ (2531 : 156) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูแนะแนวและหัวหน้าคณะวิชาต่อสภาพปัญหาบริการแนะแนวอาชีพเป็นปัญหามากที่สุด และผู้ใช้นามปากกาว่า ขรัวแนะแนว (2533 : 27-28) ได้กล่าวถึงปัญหาของบุคลากรแนะแนวในสถานศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพดังนี้

ปัญหาด้านปริมาณ

1. ปริมาณไม่เพียงพอตามหลักเกณฑ์สากล คือ อัตราส่วนครูแนะแนว 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา 300 คน
2. ครูแนะแนวส่วนใหญ่มีภาระงานสอน และภาระกิจอื่น ๆ มากกว่างานแนะแนวที่ต้องรับผิดชอบโดยตรง

ปัญหาด้านคุณภาพ

1. สถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรแนะแนวที่สำเร็จการศึกษาด้านแนะแนวโดยเฉพาะ
2. ระบบการคัดสรรบุคลากรแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
3. บุคลากรแนะแนวส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์อันจำเป็นยิ่งสำหรับการให้บริการแก่เด็กและเยาวชน รวมไปถึงพ่อแม่ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป

2.4.2 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา(Student Activities)

2.4.2.1 ความหมายด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาตามความหมายของ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2531 :3) ว่าเป็นกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นนอกเวลาเรียนและนอกเหนือจากหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดให้เรียนตามปกติ ทั้งนี้ด้วยความสมัครใจของนักเรียนเองและด้วยความช่วยเหลือเอื้ออำนวยความสะดวกจากโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมแต่ละอย่างบรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ขณะเดียวกัน สมพงษ์ มั่นระวัง (2535 :2) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักเรียน เพื่อนักเรียน และได้รับความคิดเห็นชอบจากผู้บริหารโรงเรียนและเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความสมัครใจของนักเรียนนักศึกษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพและเป็นกิจกรรมที่ไม่มีค่าหน่วยกิจและคะแนนให้ ในขณะที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 152) ได้ให้ความหมายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือจากนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยให้กิจกรรมในการเรียนให้มีคุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้น

จึงสรุปความหมายของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพ ประสบการณ์ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ โดยจะจัดนอกเวลาเรียน อีกทั้งต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักเรียนนักศึกษาและไม่คิดเป็นหน่วยการเรียน

2.4 2.2 ความสำคัญของด้านกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา

งานด้านกิจกรรมนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการศึกษา และชีวิตการทำงาน เพราะกิจกรรมเป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตในด้านต่างๆ ดังที่กระทรวง ศึกษาธิการ (2534 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาว่า กิจกรรมจะเป็นเครื่องมือช่วยอบรมนักเรียนนักศึกษาให้รู้ถึงการปรับปรุงตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และ รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ อีกทั้งความเสียสละเพื่อส่วนรวม พร้อมทั้งฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ตามระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้กิจกรรมนักเรียนนักศึกษายังเป็นการสร้างประสบการณ์ตาม ความแตกต่างของนักเรียนนักศึกษา เพื่อสร้างเจตคติและพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 24 กำหนดว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
 2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำ เป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
 4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน
 5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
 6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาสถานที่ที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 4) ได้กำหนดความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาไว้ดังนี้
1. เพื่อเสริมความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนวิชาต่าง ๆ
 2. เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้
 3. เพื่อเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยให้มีความรับผิดชอบ มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์
 4. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์และเลื่อมใสใน การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ทำนองเดียวกัน สุวิชัย เศรษฐเสถียร (2531 : 99) กล่าวถึง ความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาควรมีลักษณะดังนี้ คือ เพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อให้รู้จักการทำงานร่วมกันอีกทั้งรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะในทางหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะในทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อให้นักศึกษานักศึกษา รู้จักระดับความสามารถของตนในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ซึ่งเป็นแนวทางพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น อีกทั้งให้นักศึกษาพัฒนาในด้านทักษะในวิชาชีพและคุณธรรมในวิชาชีพ และเพื่อให้ นักเรียนนักศึกษามีความรู้ทางด้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ดังนั้นกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน เพราะต้องการที่จะมุ่งให้นักเรียนนักศึกษาพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ โดยให้มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นคุณลักษณะของผู้เรียนต้องเก่ง ดี และมีความสุข อีกทั้งเป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อสังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2.4.2.3 ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ในการกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษา (2537 : 14-15) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษาตามระเบียบของทางราชการ
2. ดำเนินการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาท้องถิ่นและจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ในวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ

4. ควบคุมทะเบียนนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือ และเนตรนารี
5. ขอยกเว้นการเข้ารับราชการทหารของนักเรียน นักศึกษา
6. จัดหาอุปกรณ์กีฬาและพลานามัย
7. อำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาในการฝึกหัดกีฬา
8. ส่งเสริมการกีฬาในสถานศึกษาโดยการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ภายนอกสถานศึกษาและให้ความร่วมมือ ครูอาจารย์ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการกีฬา
9. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น
10. รายงานปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับชั้น
11. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.4.2.4 คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบด้านกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา

คุณสมบัติของผู้รับผิดชอบด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษานั้น เสริมวิทย์ สุภเมธี (2534 :

94) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ทำงานร่วมกับครูและนักเรียน นักศึกษาได้
2. เป็นที่เคารพนับถือของนักเรียน นักศึกษา
3. เต็มใจจะทำงาน
4. สามารถให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ ได้ดี
5. รู้นโยบายของสถานศึกษา เรื่องกิจกรรมร่วมหลักสูตร
6. นิเทศครูที่ปรึกษาชมรมอื่นได้
7. มีจิตวิทยาในการติดต่อประสานงานกับผู้ใหญ่ได้ดี

เนื่องจากงานกิจกรรมเป็นงานที่ต้องใช้เวลาปฏิบัติงานนอกเวลาสอนและต้อง ได้รับความร่วมมือจากบุคคลภายนอกและภายในสถานศึกษา ดังนั้นผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จึงควรเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความสามารถในการประสานงาน มีความเสียสละ มีทักษะ ในการจัดกิจกรรม และมีความสามารถพิเศษต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชัย เศรษฐเสถียร (2531 : 111-1112) ที่กล่าวถึงบุคลากรที่รับผิดชอบงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ต้องเป็นผู้มีความเสียสละอดทน มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา และมีความสามารถ พิเศษที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนักเรียนนักศึกษา

2.4.3 ด้านโครงการพิเศษ

2.4.3.1 ความหมายของงานด้านโครงการพิเศษ

ด้านโครงการพิเศษ เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการ (อ้างใน กรมอาชีวศึกษา, 2529 : 7 – 8) ได้กล่าวว่า การจัด การศึกษาคควรมุ่งให้ครอบคลุมประชากร ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งประเทศ แต่ผลก็ยังเป็นที่ไม่น่าพอใจของ นักการศึกษา เพราะมีปัญหาอื่น ๆ เข้ามาแทรกมากมายเช่น ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนของประชากรในชนบท ปัญหาการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในปัจจุบันทำให้ ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามีความหนักใจมากขึ้นเพราะการจัดการศึกษาทั้งในและนอก ระบบโรงเรียน ซึ่งมีแบบแผนในการดำเนินการที่แน่นอนอยู่แล้ว ไม่สามารถรับภาระการแก้ปัญหา เหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พยายามแสวงหารูปแบบและแนวทาง ดำเนินงานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงเพื่อส่งเสริมการศึกษาในระบบและ นอกระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เพื่อสนองนโยบายของ รัฐบาล การดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา เช่น งานป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาป้องกันคน ในทำนองเดียวกัน ภูมิรัช สุวรรณภูมิ (2529 : 178 – 180) กล่าว ว่า ควรจัดให้มีการตรวจสุขภาพอนามัยแก่นักศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดให้โทษ และ ไม่ว่ากร สงวน นินาคร (2540 : 159) กล่าวว่า การสนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นยังทำ ได้น้อย เนื่องจากในการปฏิบัติงานไม่เอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานต้องใช้เวลามากครูอาจารย์และ

นักศึกษาอยากพักผ่อนหรือกลับภูมิลำเนาในปิดภาคเรียน ข้อเสนอแนะควรปฏิบัติงานในช่วงวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ไม่กระทบต่อการเรียนการสอน

สรุปความหมายด้าน โครงการพิเศษหมายถึงงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงการร่วมมือประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล เช่นงานงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด งานป้องกันและแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาป้องกันตนเอง

2.4.3.2 ขอบเขตของงานด้านโครงการพิเศษ

โครงการพิเศษเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งภายในและนอกระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยที่ กรมอาชีวศึกษา (2527 : 5) ได้กล่าวว่าการจัดตั้งสำนักงาน โครงการพิเศษกรมอาชีวศึกษาขึ้น เมื่อ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2527 โดยกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบดังนี้

1. รับผิดชอบการปฏิบัติงาน โครงการพิเศษของกรมอาชีวศึกษา
 2. มีหน้าที่ประสานงานกับสำนักงาน โครงการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ
 3. มีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาการดำเนินงานและปฏิบัติแก่สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 4. มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการอำนวยการ โครงการพิเศษระดับกรม กระทรวง เกี่ยวกับการปรับปรุงงานของสถานศึกษาและกองที่เกี่ยวข้อง
 5. มีหน้าที่ปฏิบัติงานอื่นตามที่กรมอาชีวศึกษามอบหมาย
- นอกจากนี้งานในหน้าที่รับผิดชอบของโครงการพิเศษนั้น ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 155) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ฝ่ายความมั่นคง แบ่งเป็นงาน
 - 1.1 งานการศึกษาเพื่อความมั่นคง
 - 1.2 งานป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในสถานศึกษา
 - 1.3 งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา
 - 1.4 งานป้องกันอุบัติภัยในสถานศึกษา
2. ฝ่ายพัฒนา แบ่งเป็นงาน
 - 2.1 งานพัฒนาชนบท
 - 2.2 งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง
 - 2.3 งานโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน
 - 2.4 งานการศึกษาในศูนย์อพยพ
 - 2.5 งานโครงการตามพระราชดำริ
 - 2.6 งานโครงการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมิอาจนำข้อมูลข้างต้นไปใช้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาระหน้าที่ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า งานโครงการพิเศษในฝ่ายของกิจการนักเรียน นักศึกษา เป็นงานที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาโดยตรง เช่น การดำเนินการตาม นโยบายของกรมอาชีวศึกษาการดำเนินการตามโครงการพระราชดำริ โครงการโรงเรียนสีขาว ซึ่งเป็นโครงการมีคุณภาพชีวิตกับนักเรียนนักศึกษาทั้งสิ้น

2.4.4 ด้านปกครอง

2.4.4.1 ความหมายด้านปกครอง

ในวิทยาลัยการอาชีพนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่นักจิตวิทยา เรียกว่าวัยพายุแคะหรือชอบลองและชอบทำอะไรตามใจตนเองอยากแก่การปกครองและกำลังดูแล ควบคุมให้นักเรียนนักศึกษา ประพฤติปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาได้อย่างถึง ซึ่งถ้านักเรียนอยู่ที่บ้านนักเรียนนักศึกษาได้รับการควบคุมดูแลเอาใส่จากผู้ปกครอง และถ้า ประพฤติตนไม่เหมาะสมก็จะถูกผู้ปกครองลงโทษหรือว่ากล่าวตักเตือน แต่เมื่อนักเรียนนักศึกษามา อยู่ในสถานศึกษาก็จำเป็นต้องอยู่ในระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และประพฤติตนตาม ระเบียบของสถานศึกษา ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 150) ได้กล่าวถึงความหมายด้าน ปกครองว่า เป็นงานที่ให้ความคุ้มครองดูแลรักษา ปกครองนักเรียนนักศึกษาให้ทำตามหน้าที่และ อยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษาโดยตรง นอกจากนี้การปกครองนักเรียนนักศึกษายังเป็น กิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาได้ฝึกการปกครองตนเองตามระบอบ ประชาธิปไตยด้วย ในขณะที่ เสริมวิทย์ สุภเมธี (2531 : 94) ได้กล่าวว่า เมื่อเด็กมาโรงเรียน เด็กต้อง อยู่ในความปกครองของโรงเรียนโดยโรงเรียนจะมีระเบียบ วินัย วางไว้ให้ปฏิบัติตนตาม ผู้ใดฝ่าฝืน จะถูกลงโทษด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความผิดที่ได้กระทำลงไปตั้งนั้นในการปกครอง นักเรียน ผู้บริหารควรจะได้ศึกษาหาวิธีการปกครองนักเรียน ก็คือ มีหน้าที่ปกป้องคุ้มครอง ดูแล รักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรม จรรยา มารยาท อันดีงามแก่นักเรียนในโรงเรียนและให้นักเรียน สามารถปกครองกันเองได้อีกด้วย ในขณะที่เดียวกัน ประวิณ ฌ นคร (2536 : 2) ได้ให้ความหมาย ของคำว่า วินัยว่ามี 2 ลักษณะด้วยกันคือ วินัย ที่เป็นรูปธรรมหมายถึง แบบแผนหรือข้อกำหนดที่วาง ไว้ให้คนในแต่ละหมู่เหล่าประพฤติปฏิบัติประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเป็นนามธรรมคือ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็นการควบคุมตนเองให้ประพฤติในทางที่ควร หรือ ยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำหรือการบังคับบัญชา หรือ มีความเป็นระเบียบ หรือ อยู่ในแบบ แผน คือ เมื่อมีแบบแผนพึงปฏิบัติไว้อย่างไร ก็อยู่ในแบบแผนอย่างนั้น

จึงสรุปด้านงานปกครองนักเรียนนักศึกษาได้ว่าจะมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับคำว่า ระเบียบ วินัย ตลอดเวลาซึ่งจะมีแบบแผนหรือข้อกำหนดที่วางไว้ให้คนในแต่ละหมู่เหล่าประพฤติ ปฏิบัติและยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำหรือการบังคับบัญชา หรือ มีความเป็นระเบียบ หรือ อยู่ในแบบแผน คือ เมื่อมีแบบแผนพึงปฏิบัติไว้อย่างไร ก็อยู่ในแบบแผนอย่างนั้น

2.4.4.2 ความสำคัญของด้านปกครอง

งานด้านปกครองนั้นมีความสำคัญมากดังได้มีการกำหนดในมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา หมวดที่ 6 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับมาตรฐานด้านผู้เรียนคือมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่กล่าวถึงการมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามระเบียบ ความซื่อสัตย์ สุจริต นอกจากนี้ ประวิณ ฦ นคร (2536 : 5) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการทำงาน จะขึ้นอยู่กับพลังงาน 2 อย่าง คือ แรงงานกับระเบียบวินัย แรงงานเป็นพลังงาน ซึ่งประกอบด้วยพลังกายและพลังสมอง ถ้าหากนักเรียนนักศึกษาร่างกายไม่สมบูรณ์ ไม่แข็งแรง ไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถการเรียนก็จะไม่มีประสิทธิภาพ หรือแม้ว่าบุคคลนั้นจะมีร่างกายสมบูรณ์ มีความรู้ความสามารถดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าไม่มีจิตใจที่จะทำงานไม่มีคุณธรรมการเรียนก็จะไม่มีประสิทธิภาพ จิตใจที่จะศึกษานั้นเป็นพลังใจ ส่วนคุณธรรมนั้นเรียกว่า พลังธรรม เมื่อรวมพลังใจกับพลังธรรมเข้าด้วยกันก็เป็นพลังจิตภาพ เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพในการเรียนต้องขึ้นอยู่กับพลังทวิภาวะ (Duplex Energy) คือต้องมีทั้งพลังกายภาพและพลังจิตภาพ ประกอบกัน พลังกายภาพนั้นปลดปล่อยจากคนออกมาเป็นแรงงาน พลังจิตภาพนั้นปลดปล่อยจากคนออกมาเป็น ระเบียบวินัยเพราะฉะนั้นระเบียบวินัยจึงสำคัญมาก ถ้าปราศจากระเบียบวินัยแล้วองค์กรหรือสถานศึกษาก็จะอยู่ไม่ได้เพราะว่านักเรียนนักศึกษาจะไม่เข้าเรียนหนังสือตามปกติ นอกจากนี้ยังเกิดการทะเลาะวิวาทกันตลอดเวลาเพราะฉะนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4.4.3 ขอบเขตการดำเนินงานด้านปกครอง

ขอบเขตการดำเนินงานด้านปกครองนั้น ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(1999 : 152) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา
2. ประสานงานกับครู-อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียนนักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับสารวัตรนักเรียนนักศึกษา เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองในการแก้ปัญหา ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา
4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียนนักศึกษาและผู้กระทำผิด

ดังนั้นจึงสรุปขอบเขตของงานปกครองได้ว่างานด้านปกครองนั้นเป็นงานที่มีหน้าที่ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาในขณะที่อยู่ในสถานศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย หรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสถานศึกษา หากมีการฝ่าฝืนงานปกครองสามารถทำโทษได้ตามระเบียบของสถานศึกษานั้น

2.4.5 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

2.4.5.1 ความหมายของด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัย สังกัดกองการศึกษาอาชีพ กลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง นั้นจะเน้นในด้านวิชาชีพเป็นสำคัญซึ่งประกอบไปด้วยแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ดังนั้นในการเรียนการสอนย่อมเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ทุกขณะเวลา นอกจากนี้แล้วในด้านการบริการ อาหารและโภชนาการต่างๆ ก็มีความจำเป็นอีกประการหนึ่งที่สถานศึกษาจะต้องมีการตรวจสอบถึงความสะอาด ดังที่ สมเกียรติ สุวรรณกฎ (อ้างใน วิทยา สุขตลอดกาล. 2543 : 33) ได้ให้ความหมายของสวัสดิการว่าเป็นประโยชน์และการบริการต่างๆ ที่หน่วยงานจัดให้กับบุคลากรของหน่วยงาน ทั้งในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติงานอยู่หรือพ้นจากงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการบำรุงขวัญให้ทำงานอย่างสบายใจและมีความพอใจกับงานจนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการอาจเป็นเงินหรือให้บริการความสะดวกสบายต่างๆ แต่ต้องให้เป็นการพิเศษเพิ่มเติม ส่วนHarrold (อ้างใน วิทยา สุขตลอดกาล. 2543 : 33) กล่าวว่า สวัสดิการ คือ ผลประโยชน์ที่หน่วยงานหรือสถาบัน จัดให้บุคลากรเป็นการให้ขวัญกำลังใจ หรือบริการพิเศษต่างๆ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสะดวกสบาย การให้รางวัล การขายสินค้าราคาประหยัดและช่วยเหลือด้านอื่นๆ ส่วนงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ในทำนองเดียวกัน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(1999 : 159) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อบริการนักศึกษาในการตรวจสอบสุขภาพป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ และส่งเสริม สุขภาพนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เพื่อป้องกัน เพื่อรักษาและเพื่อให้การศึกษาโดยการป้องกันเป็นบริการที่จัดให้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยภายหลัง ได้แก่ การตรวจสอบสุขภาพ การฉีดยาป้องกันโรค การจัดสิ่งแวดลอมที่ดีเอื้อต่อสุขภาพ ขณะที่การรักษาเป็นการพยาบาลเล็ก ๆ น้อย ๆ โดยยาสามัญประจำบ้าน อันเนื่องมาจากความเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ หรือเกิดจากอุบัติเหตุควรมีเตียงพยาบาล เพื่อให้นอนพักก่อน มีแพทย์มาประจำเป็นครั้งคราว และการให้การศึกษาเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยเบื้องต้นให้รู้จักระวังรักษาทั้งกายและจิตใจ รู้จักป้องกันอันตรายจากโรคติดต่อ ยาเสพติด เป็นต้น

จึงพอสรุปได้ว่าด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักนั้นหมายถึงสวัสดิการที่สถานศึกษาจัดให้นักเรียนนักศึกษา เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจและให้บริการกับนักเรียนนักศึกษาด้านที่อยู่อาศัย อีกทั้งให้การปฐมพยาบาลในเบื้องต้นในกรณีที่นักเรียนเกิดอุบัติเหตุขณะที่เรียนหรือปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5.2 ความสำคัญด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ความสำคัญด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ จะเป็นการจัดการเรียนการสอนประเภทช่างอุตสาหกรรมเป็นส่วนมาก ซึ่งจำเป็นต้องมีเครื่องจักรที่ใช้ในการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา ในลักษณะนี้เองจึงอาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นในสถานศึกษาได้ตลอดเวลา ดังที่ ตำเนาว์ ขจรศิลป์ (2529 : 26) ได้กล่าวถึงความสำคัญด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ว่า เป็นการจัดสวัสดิการและบริการแก่นักเรียนนักศึกษานั้นถือเป็นงานสำคัญที่มีส่วนช่วยในการสนับสนุนการเรียนการสอนของสถานศึกษา กล่าวคือ

1. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ช่วยขจัดปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนให้หมดไป เช่น การจัดที่พักอาศัย การจัดทุนการศึกษา การบริการด้านสุขภาพอนามัย ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ
2. ช่วยในการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์(The Whole Person)เช่น ในด้านความเป็นผู้ใหญ่ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การส่งเสริมพลานามัย ปลูกฝังคุณธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ

ในขณะที่มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา หมวดที่ 6 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับมาตรฐานด้านผู้เรียนคือมาตรฐานที่ 10 ได้กำหนดว่า ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี โดยมีตัวบ่งชี้คือ

1. มีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับครู เพื่อนและบุคคลทั่วไป
4. รู้จักดูแลสุขภาพ และป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ
5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติดและสิ่งมอมเมา ไม่เสพยาสิ่งเสพติด และปลอดจากสิ่งมอมเมา

2.4.5.3 ขอบเขตความรับผิดชอบด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

กรมอาชีวศึกษา (2537: 16) ได้กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยระเบียบบริหารสถานศึกษา 2529 แก้ไขเพิ่มเติม 2537 ไว้ดังนี้

1. รับผิดชอบงานสวัสดิการภายในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรแจกจ่ายให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2. ดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาและมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

3. จัดเรื่องน้ำดื่มดูแลร้านอาหารและคุณภาพอาหารให้บริการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์

4. ดำเนินการเกี่ยวกับงานพยาบาลในสถานศึกษา เช่น จัดห้องพยาบาลจัดหายาไว้ประจำห้องพยาบาลจัดทำบัตรสุขภาพ และดำเนินการตรวจสุขภาพนักเรียนนักศึกษาประจำปี ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้ในเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ รวมทั้งสารเสพติดให้ความรู้เบื้องต้นเรื่อง การปฐมพยาบาลแก่นักเรียนนักศึกษา เป็นต้น

5. ปฐมพยาบาลนักเรียนนักศึกษาที่เกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา

6. ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาเกิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ติดต่อแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัยมาปลูกฝีฉีดยาในสถานศึกษาประจำปี เป็นต้น

7. ให้ความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษาในการเข้าอยู่หอพัก

8. ดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในหอพัก

9. ดูแลทรัพย์สิน ดูแลรักษาความสะอาด และจัดสวัสดิการต่าง ๆ ในหอพัก

10. เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

11. รายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้น

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

กรมการฝึกหัดครู (2534 : 35) ได้กล่าวว่ชอบเขตความรับผิดชอบด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก สำหรับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเช่นวิทยาลัยครูซึ่งคณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. จัดบริการควบคุมดูแลหอพักและนักศึกษาประจำหอพักของวิทยาลัย

2. จัดและควบคุมดูแลเกี่ยวกับอาคารให้นักศึกษาตลอดจนควบคุมดูแลเกี่ยวกับการบริการของร้านค้าในวิทยาลัย

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการผ่อนผันการเกณฑ์ทหาร อำนวยความสะดวกในการเข้ารับการศึกษาวิชาทหาร

4. ประสานงานกับฝ่ายอนามัยและสุขภาพิบาลของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย รวมทั้งการให้การรักษาพยาบาล

5. อำนวยความสะดวกบริการรับ-ส่งจดหมาย ธนาณัติ โทรเลข สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ

6. จัดบริการอื่นใดให้นักศึกษาตามความเหมาะสม

นอกจากนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (1999 : 159) ได้กล่าวถึงขอบเขตของด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักไว้ดังนี้ว่า

1. จัดทำประวัติสุขภาพของนักศึกษาแต่ละคน โดยการบันทึกประวัติส่วนตัวประวัติการเจ็บไข้ได้ป่วย และการรับการรักษาพยาบาลแต่ละครั้งเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นต่อแพทย์ในโอกาสที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จัดให้มีการตรวจสุขภาพนักศึกษาเป็นครั้งคราวอย่างน้อยปีละครั้งโดยแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การตรวจร่างกายนี้ควรครอบคลุมถึงการตรวจสุขภาพจิต ตรวจวัดสายตา ความผิดปกติทางหู ตรวจฟัน เป็นต้น

3. การควบคุมโรคติดต่อ ได้แก่ โรคที่มีเชื้อและพิษของเชื้อโรค ซึ่งอาจถ่ายทอดจากคน สัตว์ หรือแมลงไปสู่คนปกติได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางสถานศึกษาควรให้ความรู้เกี่ยวกับ อาการของโรคการติดต่อของโรค ตลอดจนการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงโรคติดต่อ

4. การปฐมพยาบาล เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย เพื่อบรรเทาการเจ็บป่วยที่นักศึกษาได้รับก่อนที่จะนำส่งโรงพยาบาล นอกจากนี้ควรจัดให้มีห้องพยาบาลพร้อมครุภัณฑ์ และจัดให้มียาประเภทต่างๆ ไว้ด้วย นอกจากนี้จะต้องมีครูหรือพยาบาล รับผิดชอบดูแลด้านการพยาบาลด้วย

5. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อม เป็นการจัดการควบคุมดูแลปรับปรุงสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่ดีและถูกลักษณะ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีสภาวะทางกาย อารมณ์และ สังคมดีช่วยป้องกันโรค ช่วยลดอุบัติเหตุ อีกทั้งยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพ อนามัยดี และสุขนิสัยที่ดีด้วย

จึงสรุปได้ว่าขอบเขตของด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักนั้นจะดำเนินการเริ่มการที่ เกี่ยวกับการบริการและการดูแลในสิ่งเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ของนักศึกษาให้มี สุขภาพที่ดี และเรียนรู้วิธีที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากโรคติดต่อชนิดต่างๆ ได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษาในด้านการบริการงานกิจการนักเรียนนักศึกษานั้นมีผู้สนใจ ศึกษาค้นคว้าและทำวิจัย ในลักษณะต่าง ๆ ดังเช่น

มงคล เจตินัย (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัย เทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยพบว่า งานปกครองและงานสวัสดิการพยาบาลและ หอพัก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ในขณะที่เกี่ยวกับ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาในการ ปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัย พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ช่วย ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษากับหัวหน้าในกิจการนักเรียนนักศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านงานแนะแนวอาชีพด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ และ ด้านงานสวัสดิการและหอพัก ปรากฏว่าปัญหาการปฏิบัติงานเป็นปัญหาในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาระหว่างผู้ช่วย

ผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับหัวหน้างานผู้รับผิดชอบงานนั้นๆ ผลปรากฏว่างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาพบปัญหาในการปฏิบัติงานว่าไม่แตกต่างกัน

รินเริง ยศวิไล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัย และกิจการนิสิตใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านงานกิจกรรมนิสิต ด้านงานบริการและสวัสดิการ ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ด้านงานวิจัยและพัฒนานิสิต และด้านงานธุรการผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวมมีปัญหาลู่ในระดับปานกลางเพื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านงานธุรการมีปัญหาลู่ในระดับมากที่สุด ส่วนอีก 4 ด้านมีปัญหาลู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน ด้านงานบริการและสวัสดิการ ด้านงานกิจกรรมนิสิต และด้านงานวิจัยและพัฒนานิสิตมีปัญหาลู่ในระดับปานกลาง และผลจากการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต และกรรมการนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับแนวทางแก้ไขพบว่าด้านงานกิจกรรมนิสิต ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัดของนิสิตอย่างจริงจัง ด้านงานบริการและสวัสดิการ ควรจัดให้มีการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานด้านบริการและสวัสดิการนิสิต และนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนางานให้เหมาะสม ด้านงานแนะแนวและจัดหางานควรจัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ตำแหน่งงานและสถานประกอบการที่เป็นปัจจุบันเพื่อให้บริการนิสิต ด้านงานวิจัยและพัฒนานิสิต จัดทำคู่มือนิสิตเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และการดำเนินการทางวินัย เพื่อให้นิสิตยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเป็นระเบียบเป็นแนวทางเดียวกันที่ชัดเจน ด้านงานธุรการควรจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และให้มีบุคลากรปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ประจำเพื่อทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่งานกิจการนิสิตอย่างถูกต้องทั่วถึง

ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกเป็นรายด้านปรากฏว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และด้านโครงการพิเศษ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย แต่ด้านงานกิจกรรมนักเรียนศึกษาด้านปกครอง และด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานทุกงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อแยกเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านงานปกครอง ด้านงานโครงการพิเศษ

และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เฉพาะด้าน ระหว่างผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กับ หัวหน้างานผู้รับผิดชอบ ผลปรากฏว่า ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านงานปกครอง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านงานโครงการพิเศษ และด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา เฉพาะด้าน ระหว่างหัวหน้างานผู้รับผิดชอบ กับ หัวหน้างานอื่นทุกงาน ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างาน ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านปกครอง ด้านโครงการพิเศษ ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักจำนวน 186 คนจากสถานศึกษา 31 แห่งๆ ละ 6 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร จากวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำนวน 186 คน ตามวิธีของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 125 คน โดยการเก็บข้อมูลผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากสถานศึกษาจำนวน 28 สถานศึกษาใน 31 สถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90 ของสถานศึกษา และใช้ประชากรทั้งสิ้นจำนวน 28 สถานศึกษาที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 168 คน ซึ่งมากกว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามให้คิดแบบสงวนเอาไว้ และขอสงวนสิทธิ์เจ้าของเอกสารเรทกครั้งที่มีการนำไปใช้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบเลือก

ตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลางตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานใน 5 ด้านคือ ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านปกครอง ด้านโครงการพิเศษ ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาแบบสอบถามของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540:159-183)
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
4. นำแบบสอบถามที่ร่างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1. นาย มังกร หริรักษ์	ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ
2. นายปรีชา ทัพคุณ ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธรรม
3. นายอำพร ทองนุช	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอัมพวา
4. นายจรพงษ์ เยี่ยมสวัสดิ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม
5. นางสาวศศิมา กานะคามิน	อาจารย์ 2 ระดับ 7

วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” (Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้านดังนี้ ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน 0.87 ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา 0.90 ด้านปกครอง 0.86 ด้านโครงการพิเศษ 0.96 ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก 0.87 และค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับที่ระดับ 0.92

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวิธีการต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระเจ้าเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังออกหนังสือถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือเสนอกกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และออกหนังสือถึงสถานศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ พร้อมแนบซองจดหมายปิดแถมไปเพื่อส่งกลับถึงตัวผู้วิจัย

4. ผู้วิจัยรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว ถ้ายังไม่ได้รับแบบสอบถามผู้วิจัยจะสอบถามทางโทรศัพท์และติดต่อไปรับแบบสอบถามเองในอีก 1 สัปดาห์ถัดมา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 168 ฉบับ และเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเองได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด จำนวน 168 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100%

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows)

3. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

4. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกองการศึกษาอาชีพ กลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Means) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายข้อเฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ และใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาทั้ง 5 งาน จำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษาที่สังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษาในกลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง

5. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

6. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. แบบสอบถามที่มีคำถามเชิงลบ (Negative) ทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยได้กลับค่าของระดับปัญหาก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วทั้ง 5 ด้านคือ

1. ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ประกอบด้วยข้อที่ 2, 3, 4
2. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วยข้อที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9
3. ด้านปกครอง ประกอบด้วยข้อที่ 9
4. ด้านโครงการพิเศษ ประกอบด้วยข้อที่ 5
5. ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ประกอบด้วยข้อที่ 4

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Means) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า t

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัย
สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของ
ตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัย
สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาใน
วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามประเภท
ของสถานศึกษา
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาใน
วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการ
นักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 168)	ร้อยละ (%)
สถานศึกษา		
วิทยาลัยการอาชีพ	108	64.29
วิทยาลัยสารพัดช่าง	60	35.71
รวม	168	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	9.52
ปริญญาตรี	127	75.60
สูงกว่าปริญญาตรี	25	14.88
รวม	168	100.00
ตำแหน่ง		
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	28	16.67
หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	28	16.67
หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	28	16.67
หัวหน้างานปกครอง	28	16.67
หัวหน้างานโครงการพิเศษ	28	16.67
หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	28	16.67
รวม	168	100.00
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง		
ต่ำกว่า 5 ปี	82	48.81
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	86	51.19
รวม	168	100.00
ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	96	57.14
ขนาดใหญ่	72	42.86
รวม	168	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรอ้างอิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อการค้า
 ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและต้องอภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ตั้งกัศวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และตั้งกัศวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ระดับปริญญาตรี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.88 เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และ หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ตำแหน่งละ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ประสพการณ์การของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนมากเป็นผู้ที่มีประสพการณ์ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 48.81 และผู้ที่มีประสพการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 51.19 ส่วนขนาดของสถานศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่ตั้งกัศสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และตั้งกัศสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัย สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลางในภาพรวม

ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการ นักเรียนนักศึกษา	\bar{X} (n = 168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	3.52	.61	มาก	1
2. กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.22	.65	ปานกลาง	5
3. งานปกครอง	3.23	.66	ปานกลาง	4
4. งานโครงการพิเศษ	3.24	.66	ปานกลาง	3
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.35	.69	ปานกลาง	2
รวม	3.31	.49	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) และเป็นปัญหาลำดับที่ 1 ส่วนด้านอื่นๆเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก (ค่าเฉลี่ย 3.35) ด้านงานโครงการพิเศษ(ค่าเฉลี่ย 3.24) ด้านงานปกครอง (ค่าเฉลี่ย 3.23) และด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.22) ตามลำดับ

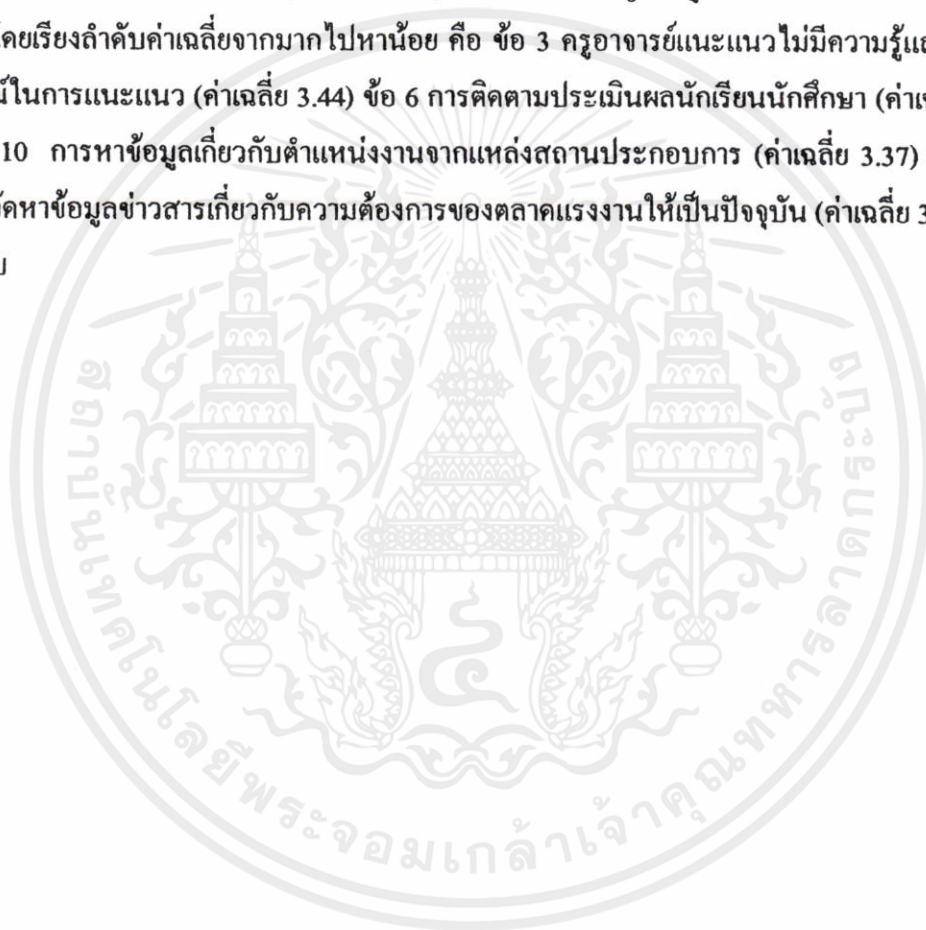
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	\bar{X} (n=168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับที่
1. การจัดห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางานให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	3.58	1.07	มาก	4
2. จำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.92	1.09	มาก	1
3. ครู-อาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการแนะแนว	3.44	1.18	ปานกลาง	7
4. การจัดงานพาหนะที่ใช้อย่างปลอดภัยไปตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษามีไม่เพียงพอ	3.60	1.19	มาก	3
5. การขอความร่วมมือจากคู่ปกครองในการแก้ไขปัญหานักเรียนนักศึกษา	3.52	.85	มาก	5
6. การติดตามประเมินผลนักเรียนนักศึกษา	3.39	.88	ปานกลาง	8
7. การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นปัจจุบัน	3.22	.83	ปานกลาง	10
8. การติดตามข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่จบไปแล้วว่ามีงานทำหรือว่างงาน	3.51	1.01	มาก	6
9. การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว	3.72	.97	มาก	2
10. การหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงานจากแหล่งสถานประกอบการ	3.37	.84	ปานกลาง	9
รวม	3.52	.61	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.3 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีจำนวน 6 ข้อ ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากและเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 2 จำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.60) ข้อที่ 9 การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว (ค่าเฉลี่ย 3.72) และข้อ 4 การจัดงานพาหนะที่ใช้ออกไปตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษามีไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.92) และข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ข้อ 3 ครูอาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการแนะแนว (ค่าเฉลี่ย 3.44) ข้อ 6 การติดตามประเมินผลนักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.39) ข้อ 10 การหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงานจากแหล่งสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 3.37) และข้อ 7 การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 3.22) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	\bar{X} (n=168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับ ที่
1. สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ	3.36	1.10	ปานกลาง	2
2. การร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.23	.96	ปานกลาง	5
3. การร่วมมือของครู-อาจารย์ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.20	1.02	ปานกลาง	8
4. ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	3.29	1.03	ปานกลาง	3
5. ครู-อาจารย์ ไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.26	1.06	ปานกลาง	4
6. ผู้กำกับลูกเสือและเนตรนารีไม่ได้ตัดส่วนกับจำนวนลูกเสือและเนตรนารี	3.11	1.25	ปานกลาง	9
7. นักเรียนนักศึกษาไม่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.22	1.07	ปานกลาง	6
8. สถานที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.21	1.03	ปานกลาง	7
9. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆไม่เพียงพอ	3.48	1.01	ปานกลาง	1
10. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม	2.91	.91	ปานกลาง	10
รวม	3.22	.65	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 9 งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.48) ข้อ 1 สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.36) และข้อ 4 ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง (ค่าเฉลี่ย 3.29) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 10 การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 2.91) ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านปกครอง

ด้านปกครอง	\bar{X} (n=168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับ ที่
1. การกำหนดนโยบายด้านปกครองนักเรียนนักศึกษาให้ครอบคลุมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	3.30	.97	ปานกลาง	5
2. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านปกครองให้ชัดเจน	3.05	1.01	ปานกลาง	9
3. ความร่วมมือจากชุมชนในการสอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ขณะที่นักเรียนนักศึกษายู่ภายนอกวิทยาลัย	3.32	1.04	ปานกลาง	4
4. การให้ความร่วมมือของครู-อาจารย์ในการดูแลนักเรียน นักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	3.49	1.04	ปานกลาง	1
5. การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของครู-อาจารย์	2.92	1.02	ปานกลาง	10
6. ความสามารถในการสอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้ทั่วถึง	3.38	1.01	ปานกลาง	2
7. การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ปกครองให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน	3.23	.97	ปานกลาง	6
8. มีการประสานงานกับผู้ปกครองดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.15	.95	ปานกลาง	8
9. งบประมาณสำหรับงานปกครองไม่เพียงพอ	3.33	1.03	ปานกลาง	3
10. การติดตามและประเมินผลด้านการปกครอง	3.16	.88	ปานกลาง	7
รวม	3.48	1.04	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านปกครองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 4 การให้ความร่วมมือของครูอาจารย์ ในการดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.49) ข้อ 6 ความสามารถในการสอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้ทั่วถึง (ค่าเฉลี่ย 3.23) และ ข้อ 9 งบประมาณสำหรับงานปกครองไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.33) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 5 การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของครูอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 2.92)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่การปฏิบัติงาน
 กิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
 ด้านโครงการพิเศษ

ด้านโครงการพิเศษ	\bar{X} (n=168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับ ที่
1. ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษ	3.48	1.04	ปานกลาง	2
2. การดำเนินการตรวจปีศาจเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด	3.02	1.05	ปานกลาง	10
3. การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะ สำหรับเดินทางไปฝึกอบรบวิชาชีพในชนบท	3.39	1.01	ปานกลาง	3
4. ความร่วมมือจากชุมชนเกี่ยวกับการฝึก อบรบวิชาชีพและ โครงการอื่นๆ	3.19	1.05	ปานกลาง	6
5. งบประมาณสำหรับการปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษไม่เพียงพอ	3.18	.98	ปานกลาง	7
6. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ภายในจังหวัด ของโครงการพิเศษในการร่วมปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษ	3.20	.94	ปานกลาง	5
7. การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครู-อาจารย์ทราบ	3.49	1.08	ปานกลาง	1
8. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โครงการ พิเศษตามนโยบายของกรมและกระทรวง	3.11	.92	ปานกลาง	8
9. การปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาใน การนำนักเรียนนักศึกษาไปพัฒนาชนบท	3.21	1.02	ปานกลาง	4
10. การติดตามและประเมินผลงาน โครงการพิเศษ	3.05	.93	ปานกลาง	9
รวม	3.23	.66	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 พบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านโครงการพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 7 การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครู-อาจารย์ทราบ (ค่าเฉลี่ย 3.49) ข้อ 1 ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โครงการพิเศษ (ค่าเฉลี่ย 3.48) และข้อ 3 การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะสำหรับเดินทางไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบท (ค่าเฉลี่ย 3.39) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 10 การดำเนินการตรวจปีศาจเพื่อค้นหาเด็กนักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด (ค่าเฉลี่ย 3.02)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับของปัญหาและลำดับที่ของปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	\bar{X} (n=168)	S.D.	ระดับ ของปัญหา	ลำดับ ที่
1. ความเพียงพอของห้องพยาบาลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.50	1.15	มาก	3
2. ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	3.54	1.21	มาก	2
3. การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล	3.73	1.20	มาก	1
4. ไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน	3.46	1.11	ปานกลาง	4
5. การจำหน่ายอาหารอย่างเพียงพอและถูกสุขอนามัย	3.31	1.06	ปานกลาง	7
6. จำนวนห้องสุขามีความสะอาด ที่ได้ตามสัดส่วนของนักเรียนนักศึกษา	3.45	1.11	ปานกลาง	5
7. การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองในการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา	2.95	1.15	ปานกลาง	10
8. การจัดหาวิทยากรมาให้การฝึกอบรมด้านการป้องกันโรคติดต่อและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่นักเรียนนักศึกษา	2.97	1.09	ปานกลาง	9
9. การได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอพักเอกชนในการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.40	1.10	ปานกลาง	6
10. การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.25	.97	ปานกลาง	8
รวม	3.35	.69	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.7 พบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ข้อ 3 การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล (ค่าเฉลี่ย 3.73) ข้อ 2 ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล (ค่าเฉลี่ย 3.54) และข้อ 1 ความเพียงพอของห้องพยาบาลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.50) ส่วนข้ออื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 7 ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยจำนวน 3 ข้อแรกคือ ข้อ 4 ไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน (ค่าเฉลี่ย 3.46) ข้อ 6 จำนวนห้องสุขามีความสะอาดที่ได้ตามสัดส่วนของ นักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.45) และ ข้อ 9 การได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอพัก เอกชนในการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.40) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ข้อ 7 การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองในการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.95)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตาม
ประเภทสถานศึกษาโดยรวม

ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษา	วิทยาลัยการอาชีพ ($n_1=108$)		วิทยาลัยสารพัดช่าง ($n_2=60$)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ด้านการแนะแนวอาชีพ	3.50	.61	3.55	.61	-.49
2. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.14	.68	3.36	.58	-2.09*
3. ด้านปกครอง	3.20	.72	3.30	.54	-1.00
4. ด้านโครงการพิเศษ	3.24	.62	3.22	.73	.17
5. ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.39	.67	3.29	.73	.90
รวม	3.29	.49	3.34	.48	-.62

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้านแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน

ด้านแนะแนวอาชีพ และจัดหางาน	วิทยาลัยการอาชีพ (n ₁ =108)		วิทยาลัยสารพัดช่าง (n ₂ =60)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.การจัดห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางานให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	3.54	1.02	3.67	1.16	-.75
2.จำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.57	1.19	3.63	1.22	-.31
3.ครู-อาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการแนะแนว	3.31	1.18	3.67	1.16	-1.87
4.การจัดยานพาหนะที่ใช้ออกไปตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษามีไม่เพียงพอ	3.97	1.10	3.82	1.08	.88
5.การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนักศึกษา	3.46	.87	3.63	.82	-1.24
6.การติดตามประเมินผลนักเรียนนักศึกษา	3.36	.91	3.45	.81	-.63
7.การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นปัจจุบัน	3.26	.74	3.15	.97	.76
8.การติดตามข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่จบไปแล้วว่ามีงานทำหรือว่างงาน	3.47	1.05	3.57	.95	-.58
9.การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว	3.73	.94	3.70	1.03	.20
10.การหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงานจากแหล่งสถานประกอบการ	3.41	.80	3.30	.91	.79
รวม	3.51	.62	3.56	.62	-.49

จากตารางที่ 4.9 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อ ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	วิทยาลัยการอาชีพ (n ₁ =108)		วิทยาลัยสารพัดช่าง (n ₂ =60)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ	3.18	1.13	3.68	.97	-2.92*
2.การร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.18	1.01	3.32	.87	-.90
3.การร่วมมือของครู-อาจารย์ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.16	1.07	3.32	.93	-.96
4.ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	3.23	1.08	3.38	.92	-.91
5.ครูอาจารย์ไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.17	1.06	3.43	1.05	-1.56
6.ผู้กำกับลูกเสือและเนตรนารีไม่ได้มีส่วนร่วมกับจำนวนลูกเสือและเนตรนารี	3.03	1.29	3.25	1.19	-1.10
7.นักเรียนนักศึกษาไม่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.14	1.12	3.37	.96	-1.32
8.สถานที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.01	1.03	3.57	.93	-3.48*
9.งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆไม่เพียงพอ	3.53	1.04	3.40	.98	.78
10.การติดตามและประเมินผลการจัด กิจกรรม	2.88	.90	2.97	.92	-.59
รวม	3.14	.68	3.36	.58	-2.09*

*P ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีเพียง 2 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ และข้อ 8 สถานที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษาโดยค่าเฉลี่ยรวมของวิทยาลัยสารพัดช่างสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมค่าเฉลี่ยของวิทยาลัยการอาชีพ

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ด้านปกครอง

ด้านปกครอง	วิทยาลัยครราชสีมา ($n_1=108$)		วิทยาลัยสารพัดช่าง ($n_2=60$)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1.การกำหนดนโยบายด้านปกครองนักเรียนนักศึกษาให้ครอบคลุมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	3.28	1.01	3.35	.88	-.46
2.การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านปกครองให้ชัดเจน	3.10	1.01	2.95	1.00	.94
3.ความร่วมมือจากชุมชนในการสอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาขณะที่นักเรียนนักศึกษายู่ภายนอกวิทยาลัย	3.45	1.06	3.65	1.01	-1.17
4.การให้ความร่วมมือของครู-อาจารย์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	3.16	1.13	3.63	.78	-3.21*
5.การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของครู-อาจารย์	2.84	1.05	3.07	.95	-1.41
6.ความสามารถในการสอดคล้องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้ทั่วถึง	3.29	1.06	3.53	.89	-1.53
7.การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ปกครองให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน	3.15	1.00	3.37	.90	-1.40
8.มีการประสานงานกับผู้ปกครองดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.12	.99	3.22	.88	-.63
9.งบประมาณสำหรับงานปกครองไม่เพียงพอ	3.44	1.09	3.15	.90	-1.83
10.การติดตามและประเมินผลด้านการปกครอง	3.19	.88	3.10	.90	.66
รวม	3.20	.73	3.30	.54	-1.00

* $P < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้านโครงการพิเศษ

ด้านโครงการพิเศษ	วิทยาลัยการอาชีพ (n ₁ =108)		วิทยาลัยสารพัดช่าง (n ₂ =60)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ความพอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโครงการพิเศษ	3.51	1.02	3.43	1.08	.45
2. การดำเนินการตรวจปีสภาวะเพื่อค้นหานักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด	2.93	.95	3.18	1.20	-1.43
3. การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะสำหรับเดินทางไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบท	3.56	.93	3.10	1.08	2.86*
4. ความร่วมมือจากชุมชนเกี่ยวกับการฝึกอบรมวิชาชีพและโครงการอื่นๆ	3.23	.97	3.12	1.18	.68
5. งบประมาณสำหรับการปฏิบัติงานโครงการพิเศษไม่เพียงพอ	3.22	1.02	3.12	.90	.67
6. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ภายในจังหวัดของโครงการพิเศษในการร่วมปฏิบัติงานโครงการพิเศษ	3.19	.90	3.23	1.01	-.32
7. การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครู-อาจารย์ทราบ	3.46	1.15	3.65	.95	-1.07
8. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการโครงการพิเศษตามนโยบายของกรมและกระทรวง	3.14	.92	3.07	.92	.49
9. การปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาในการนำนักเรียนนักศึกษาไปพัฒนาชนบท	3.17	1.02	3.28	1.03	-.71
10. การติดตามและประเมินผลงานโครงการพิเศษ	3.04	.85	3.07	1.07	-.18
รวม	3.24	.63	3.12	.74	.17

*P ≤ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงาน
 กิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านโครงการพิเศษ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติ
 ฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีเพียง 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
 .05 คือ ข้อ 3 การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะสำหรับเดินทางไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	วิทยาลัยการอาชีพ (n ₁ =108)		วิทยาลัยสารพัดช่าง (n ₂ =60)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ความเพียงพอของห้องพยาบาลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.60	1.08	3.32	1.24	1.55
2. ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	3.57	1.22	3.47	1.21	.55
3. การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล	3.69	1.23	3.82	1.16	-68
4. ไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน	3.59	1.09	3.20	1.10	2.22*
5. การจำหน่ายอาหารอย่างเพียงพอและถูกสุขอนามัย	3.33	1.05	3.27	1.09	.39
6. จำนวนห้องสุขามีความสะอาดที่ได้ตามสัดส่วนของนักเรียนนักศึกษา	3.52	1.07	3.32	1.19	1.12
7. การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองในการตรวจสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา	2.97	1.17	2.92	1.12	.29
8. การจัดหาวิทยากรมาให้การฝึกอบรมด้านการป้องกันโรคติดต่อและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่นักเรียนนักศึกษา	3.06	1.13	2.82	1.00	1.36
9. การได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอพักเอกชนในการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.37	1.02	3.45	1.24	-45
10. การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.20	.94	3.33	1.02	-83
รวม	3.39	.67	3.29	.73	.90

*P ≤ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.13 พบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเพียง 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 4 เรื่องไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวม

ปัญหาการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา	ขนาดเล็ก ($n_1=96$)		ขนาดใหญ่ ($n_2=72$)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ด้านการแนะแนวอาชีพ	3.53	.61	3.52	.62	.10
2. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.15	.64	3.37	.62	-2.25*
3. ด้านปกครอง	3.17	.65	3.35	.68	-1.70
4. ด้านโครงการพิเศษ	3.21	.57	3.27	.80	-.43
5. ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.41	.67	3.25	.72	1.46
รวม	3.29	.46	3.35	.53	-.74

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ขนาดเล็ก ($n_1=96$)		ขนาดใหญ่ ($n_2=72$)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. การจัดห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางานให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	3.70	.96	3.37	1.21	1.85
2. จำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.58	1.21	3.62	1.18	-1.17
3. ครู-อาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการแนะแนว	3.33	1.07	3.63	1.35	-1.48
4. การจัดงานพาหนะที่ใช้ออกไปตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษามีไม่เพียงพอ	3.99	1.09	3.78	1.09	1.18
5. การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนักศึกษา	3.46	.83	3.63	.90	-1.24
6. การติดตามประเมินผลนักเรียนนักศึกษา	3.36	.85	3.45	.93	-.62
7. การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นปัจจุบัน	3.20	.83	3.25	.84	-.34
8. การติดตามข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่จบไปแล้วว่ามีงานทำหรือว่างงาน	3.47	1.02	3.57	1.01	-.57
9. การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว	3.81	.92	3.57	1.05	1.53
10. การหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงานจากแหล่งสถานประกอบการ	3.39	.81	3.33	.90	.41
รวม	3.53	.61	3.52	.62	.10

จากตารางที่ 4.15 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ขนาดเล็ก (n ₁ =96)		ขนาดใหญ่ (n ₂ =72)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ	3.16	1.10	3.72	1.03	-3.42*
2. การร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.14	.97	3.38	.94	-1.58
3. การร่วมมือของครู-อาจารย์ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	3.06	.97	3.50	1.05	-2.75*
4. ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง	3.21	1.00	3.42	1.08	-1.23
5. ครู-อาจารย์ ไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.19	1.00	3.40	1.17	-1.25
6. ผู้กำกับลูกเสือและเนตรนารีไม่ได้มีส่วนร่วมกับจำนวนลูกเสือและเนตรนารี	3.00	1.18	3.30	1.36	-1.49
7. นักเรียนนักศึกษาไม่สนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.17	1.06	3.32	1.08	-.87
8. สถานที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.12	.97	3.37	1.10	-1.49
9. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ไม่เพียงพอ	3.57	1.06	3.32	.91	1.58
10. การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม	2.82	.89	3.07	.92	-1.66
รวม	3.15	.64	3.37	.62	-2.25*

*P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.16 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1 สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ และข้อ 3 การร่วมมือของครู-อาจารย์ ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของขนาดสถานศึกษาแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของสถานศึกษาที่มีขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านปกครอง

ด้านปกครอง	ขนาดเล็ก (n ₁ =96)		ขนาดใหญ่ (n ₂ =72)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. การกำหนดนโยบายด้านปกครองนักเรียนนักศึกษาให้ครอบคลุมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	3.21	.96	3.47	.96	-1.64
2. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านปกครองให้ชัดเจน	3.02	.97	3.10	1.08	-.50
3. ความร่วมมือจากชุมชนในการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาขณะที่นักเรียนนักศึกษาอยู่ภายนอกวิทยาลัย	3.50	.92	3.57	1.24	-.39
4. การให้ความร่วมมือของครู-อาจารย์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา	3.13	1.01	3.68	1.02	-3.40*
5. การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของครู-อาจารย์	2.86	1.02	3.03	1.02	-1.04
6. ความสามารถในการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้ทั่วถึง	3.35	.98	3.42	1.06	-.39
7. การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ปกครองให้ไปในแนวทางเดียวกัน	3.14	.92	3.38	1.04	-1.57
8. มีการประสานงานกับผู้ปกครองดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.03	.90	3.38	1.01	-2.34*
9. งบประมาณสำหรับงานปกครองไม่เพียงพอ	3.43	.98	3.17	1.11	-1.56
10. การติดตามและประเมินผลด้านการปกครอง	3.06	.86	3.35	.09	-2.08*
รวม	3.17	.65	3.35	.68	-1.70

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านปกครอง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีที่ข้อแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 4 การให้ความร่วมมือของครู-อาจารย์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา ข้อ 8 มีการประสานงานกับผู้ปกครองดูแลความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา และ ข้อ 10 การติดตามและประเมินผลด้านการปกครอง

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านโครงการพิเศษ

ด้าน โครงการพิเศษ	ขนาดเล็ก (n ₁ =96)		ขนาดใหญ่ (n ₂ =72)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ความพอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโครงการพิเศษ	3.55	1.01	3.37	1.09	1.07
2. การดำเนินการตรวจปีศาจเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด	2.95	.96	3.13	1.20	-99
3. การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะสำหรับ เดินทางไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบท	3.40	.99	3.38	1.04	.09
4. ความร่วมมือจากชุมชนเกี่ยวกับการฝึก อบรมวิชาชีพและ โครงการอื่นๆ	3.17	.97	3.23	1.18	-39
5. งบประมาณสำหรับการปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษไม่เพียงพอ	3.22	.97	3.12	.99	.67
6. การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆภายในจังหวัด ของโครงการพิเศษในการร่วมปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษ	3.14	.87	3.32	1.05	-1.17
7. การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครู-อาจารย์ทราบ	3.51	1.01	3.57	1.21	-31
8. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โครงการ พิเศษตามนโยบายของกรมและกระทรวง	3.04	.80	3.25	1.10	-1.32
9. การปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาใน การนำนักเรียนนักศึกษาไปพัฒนาชนบท	3.19	.90	3.25	1.22	-36
10. การติดตามและประเมินผลงาน โครงการพิเศษ	3.03	.78	3.08	1.17	-33
รวม	3.21	.57	3.27	.80	-43

จากตารางที่ 4.18 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านโครงการพิเศษ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อไม่แตกต่างกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 แสดงการ เปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	ขนาดเล็ก($n_1=96$)		ขนาดใหญ่($n_2=60$)		t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	
1. ความเพียงพอของห้องพยาบาลต่อความต้องการของนักเรียนนักศึกษา	3.56	1.13	3.38	1.18	.98
2. ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล	3.68	1.13	3.28	1.32	2.03*
3. การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล	3.91	1.04	3.42	1.41	2.37*
4. ไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน	3.49	1.11	3.38	1.11	.60
5. การจำหน่ายอาหารอย่างเพียงพอและถูกสุขอนามัย	3.42	1.02	3.12	1.11	1.77
6. จำนวนห้องสุขามีความสะอาด ที่ได้ตามสัดส่วนของนักเรียนนักศึกษา	3.40	1.10	3.53	1.14	-75
7. การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองในการตรวจสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา	2.94	1.14	2.97	1.18	-12
8. การจัดหาวิทยากรมาให้การฝึกอบรมด้านการป้องกันโรคติดต่อและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่นักเรียนนักศึกษา	3.04	1.09	2.85	1.09	1.06
9. การได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอพักเอกชนในการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา	3.41	1.01	3.38	1.25	.13
10. การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก	3.29	.94	3.18	1.03	.66
รวม	3.41	.67	3.25	.72	1.46

* $P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพักในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 2 ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล และข้อ 3 การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน
นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน	ความถี่
1 ควรมีการประชุมชี้แจงถึงความสำคัญในการแจ้งข้อมูลข่าวสารกลับมายังสถานศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อช่วยต่อการติดตามตามวิทยาลัยต่างๆควรมีบุคลากรที่มีความรู้ด้านแนะแนวอาชีพโดยเฉพาะ	11
2 ควรมีห้องแนะแนวที่ใช้สำหรับแนะแนวโดยเฉพาะ	25
รวม	12
รวม	48
ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา	ความถี่
1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรคำนึงถึงความสำคัญด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้มาก โดยจัดงบประมาณในการดำเนินการให้เพียงพอ	14
2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรชี้แนะและวางกฎระเบียบในด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อให้ครู-อาจารย์ได้เห็นความสำคัญและร่วมมือในการดำเนินการ	13
รวม	27
ด้านปกครอง	ความถี่
1 ครู-อาจารย์ ควรให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนนักศึกษา เพื่อปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	12
2 ควรมีการจัดอบรมสัมมนาครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านปกครองเพื่อให้เกิดจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบในการทำงาน	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านโครงการพิเศษ

ความถี่

- 1 ควรจัดการอบรมบุคลากรที่ทำงานด้าน โครงการพิเศษ เพื่อให้มีบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้าน 13
- 2 ควรมีการประสานงานที่ดีระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา 10
- 3 ควรจัดคาบสอนให้ผู้รับผิดชอบโครงการพิเศษน้อย เพื่อมีเวลาไปประสานงานกับ หน่วยงานนอกสถานศึกษา 13

รวม

36

ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ความถี่

- 1 ควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับงานสวัสดิการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล 15
- 2 บุคลากรที่ประจำห้องพยาบาลไม่ควรมีหน้าที่พิเศษอื่นๆ ทั้งนี้จะได้มีเวลาปฏิบัติงาน ประจำห้องพยาบาล 19

รวม

34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้กล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ซึ่งรายละเอียดของการวิจัยเรื่องปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง โดยมีข้อสรุปดังนี้คือ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานศึกษาต่างประเภทกันมีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน
2. สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาการปฏิบัติกิจการนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานปกครอง งาน โครงการพิเศษ งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก จากวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาค

กลาง จำนวน 168 คน จาก 28 วิทยาลัย เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีที่แจ้งปลงศพ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทของสถานศึกษา ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานใน 5 ด้านคือ ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ด้านปกครอง ด้านโครงการพิเศษ ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 50 ข้อ แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น แบบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีการของ Cronbach กับผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ หัวหน้างาน สวัสดิการพยาบาลและหอพัก ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามตามจำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 168 ฉบับ และเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเองได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด จำนวน 168 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100%

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเปรียบเทียบด้วย t-test

5.4 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานกิจการ

นักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 สังกัดวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ปริญญาตรี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน

25 คน คิดเป็นร้อยละ 14.88 ด้านผู้ดำรงตำแหน่งประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตำแหน่งละ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ด้านประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 48.81 และมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 86 คนคิดเป็นร้อยละ 51.19 และด้านขนาดของสถานศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่สังกัดสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และสังกัดสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ผลวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงาน กิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดเพียง 1 ด้าน ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ด้านงานโครงการพิเศษ ด้านงานปกครอง และด้านงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามลำดับ

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลผู้วิจัยได้อภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัย

สารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพมีปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานกิจการนักเรียนนักศึกษา

มีภาระงานที่เป็นจำนวนมากเช่น งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานปกครอง งานโครงการพิเศษ และงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ซึ่งจะต้องดูแลนักเรียน นักศึกษาในเรื่องของระเบียบวินัย การเข้ากิจกรรมชมรม กิจกรรมลูกเสือ ในลักษณะงานที่หลากหลายเช่นนี้จึงเป็นสาเหตุให้งานกิจการนักเรียนนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 107) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วพบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รื่นเรียงยศวิไล (2541 : 3) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพาตามความคิดของครูที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตและกรรมการนิสิตแล้วพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สุรจิตตา โพธิบุตร (2533 : 130) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 แล้วพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 9 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครูอาจารย์ ไม่ให้ความสำคัญในด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานเท่าที่ควรและอาจไม่มีความเข้าใจหรือมองไม่เห็นคุณค่าอันแท้จริงของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวอาชีพและจัดหางาน ส่วนมากไม่ได้ศึกษาวิชาแนะแนวมาโดยเฉพาะ จึงอาจจะไม่มีความเข้าใจในกระบวนการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (อ้างใน จิราวุฒิ แสงศิริโรจน์. 2531 : 54) ที่ได้สรุปปัญหาในการจัดแนะแนวโดยรวมจากการสัมภาษณ์ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารการศึกษาแล้วพบว่า ปัญหาในการจัดแนะแนวคือ ผู้บริหารไม่มีความเข้าใจหรือมองไม่เห็นคุณค่าอันแท้จริงของการแนะแนว ในทำนองเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัส สุขก่องวารี (2533 : 62) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครแล้วพบว่า ปัญหาการจัดบริการแนะแนวคือ ครูแนะแนวไม่ได้ศึกษาทางด้านแนะแนวโดยตรง และมีประสบการณ์ในการแนะแนวน้อย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราวุฒิ แสงศิริโรจน์ (2531 : II) ที่ได้ศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนสารพัดช่างแล้วพบว่า โรงเรียนสารพัดช่างมีปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านบริการแนะแนวอาชีพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาเป็นลำดับแรกคือ ข้อ 2. ครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาไม่สามารถบรรจุแต่งตั้งได้ตามความต้องการจึงทำให้ได้ครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิไม่ตรงตามที่ต้องการ นอกจากนี้ ครู-อาจารย์

ยังมีภาระงานด้านการสอนมากจึงทำให้มีเวลาปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : 179) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางานคือปัญหาครู อาจารย์ไม่มีเวลาทำให้เกิดปัญหาขาดบุคลากร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับข้อสรุปของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (อ้างใน จิราวุฒิสงแสงศิริโรจน์. 2531 : 56) ที่ได้สรุปปัญหาในการจัดแนะแนว โดยรวบรวมจากการสัมมนา ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่และผู้บริหารการศึกษาแล้วพบว่า ครูที่กระทรวงตั้งบรรจุไปไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน และการส่งครูไปรับการอบรมทำให้เกิดปัญหาการขาดครูที่จะปฏิบัติหน้าที่แนะแนว และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ คงเที่ยง (2539 : 101) ที่ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วพบว่าปัญหาด้านการแนะแนวคือการขาดกำลังคนด้านบุคลากรแนะแนว

2. **ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา** ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีขอบเขตกว้างขวางมากอีกทั้งยังครอบคลุมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย โดยมีกิจกรรมต่างๆมากมาย เช่น กิจกรรมกีฬา นันทนาการ ลูกเสือ-เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร องค์กรวิชาชีพ กิจกรรมชมรม และกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่างนั้นจัดเป็นระบบ 3 ผลัดการเรียนคือ รอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ จึงอาจมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน อีกทั้งครู อาจารย์มีคาบการสอนมากจึงไม่สามารถกำกับดูแลกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาได้เท่าที่ควร ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 111) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งเรือง ยศวิไล (2541 : 1) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพาตามความคิดของครูที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตและกรรมการนิสิต แล้วพบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : 179) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาลำดับแรกคือ ข้อ 9 งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเน้นเพื่อการจัดซื้อวัสดุที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนจึงส่งผลให้งบประมาณที่ใช้สำหรับการจัด

กิจกรรมต่างๆ ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรจิตตา โพรินบุตร (2533 : 130) ที่ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 แล้วพบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 คือขาดการสนับสนุนงบประมาณจากสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของวัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (อ้างใน อัญชลี ชัชวาล. 2540 : 34) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาควรจะได้มีโอกาสสำรวจแหล่งทุนและงบประมาณที่สนับสนุนงานกิจการนักเรียนนักศึกษาและเปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษามีส่วนร่วมในการหาวัสดุต่างๆ มา สมทบด้วย เขาจะรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการดังนั้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมบรรลุผลตามเป้าหมายผู้บริหารควรจัดหาเงินนอกงบประมาณ ซึ่งอาจได้จากการบริจาค การรับงานการค้าและจำหน่ายผลผลิตของสถานศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้มาสนับสนุนการจัดกิจกรรมทั้งนี้เพื่อลดระดับปัญหาด้านงบประมาณให้น้อยลง และในทำนองเดียวกันผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สักดิ์พงศ์ หอมหวน (อ้างใน สุวัฒน์ อักษรถึง. 2543 : 129) ที่พบว่าตัวแปรที่สำคัญทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานคือ การจัดสรรงบประมาณ

ในขณะที่การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมมีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษานั้นมีการติดตามประเมินผลอยู่ตลอดเวลาหลังจากเสร็จสิ้น การจัดกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาและเพื่อเป็นข้อมูลในการปฏิบัติกิจกรรมในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันต์ ภูมวรรณ (อ้างใน อัญชลี ชัชวาล. 2540 : 34) ที่พบว่า การติดตามและประเมินผลจะช่วยให้การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นฝ่ายบริหารจึงควรให้ความเอาใจใส่ ติดตามดูแลใกล้ชิด มีการรายงานผลและประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้งเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

3. ด้านปกครอง ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านปกครองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาทุกแห่งมีการกำหนดข้อบังคับและบทลงโทษสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว แต่จำนวนนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาแต่ละแห่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในขณะที่อัตราครูอาจารย์ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนนักศึกษา ทำให้ครูอาจารย์ต้องมีการสอนมากขึ้นจึงไม่มีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบติดตามและกำกับดูแลด้านระเบียบวินัยและความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา นอกจากนี้สังคมและสภาพแวดล้อมจะเต็มไปด้วยแหล่งอบายมุขต่างๆ อันมีส่วนชักนำให้นักเรียนนักศึกษา มีความประพฤติและวินัยที่เบี่ยงเบนไปในทางไม่พึงประสงค์ แต่ด้วยระเบียบข้อบังคับดังกล่าวจึงทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 113) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านปกครองอยู่ในระดับ

ปานกลาง ในทำนองเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญพา มิลินทสุตร (2532 :65-67) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนอาชีวศึกษา ตั่งกักรวมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แล้วพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาขาดวินัยอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538:181) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตั่งกักรวมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านปกครอง มีปัญหาอยู่ในระดับกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาลำดับแรกคือ ข้อ 4 การให้ความร่วมมือของครูอาจารย์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู อาจารย์คิดว่าการทำงานทางด้านปกครองนั้นยี่ระเขียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ มากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นของนักเรียนนักศึกษา อีกทั้งการปฏิบัติหน้าที่ด้านปกครองนั้นถือว่าเป็นงานพิเศษที่นอกเหนือจากการสอนซึ่งถือว่าเป็นงานประจำ ดังนั้นเมื่อมีการพิจารณาความดีความชอบจึงทำให้ ครู อาจารย์ ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านปกครองอาจไม่ได้รับการพิจารณาจึงเป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติงานด้านปกครองขาดขวัญและกำลังใจที่จะให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัญญัติ สุขขัง (2535 : 7) ที่ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมการทำงานตามหน้าที่ของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครองจากการประเมินของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายปกครอง และอาจารย์ฝ่ายปกครอง โรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วพบว่าสาเหตุที่ทำให้ขาดความร่วมมือจาก ครู อาจารย์ ในการปฏิบัติงานด้านปกครองนักเรียนนักศึกษา คือ การใช้กฎเกณฑ์ ระเบียบ และข้อบังคับ แล้วให้นักเรียนนักศึกษาปฏิบัติตาม โดยขาดการพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อมนั้นๆคือสภาพแวดล้อมทางสังคมและทางเศรษฐกิจของนักเรียนและผู้ปกครอง ทั้งยังสอดคล้องผลการวิจัยของ กิตติศักดิ์ ฤทธิรงค์ (2541 : 55) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าคณะและหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง แล้วพบว่าองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน คือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรจิตรา โพธิบุตร (2533 : ภาคผนวก ง) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 9 แล้วพบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ครูอาจารย์ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ข้อที่เป็นปัญหาลำดับสุดท้ายพบว่า ข้อ 5 การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของครูอาจารย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครู อาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ ถึงแม้ว่าจะมีบุคลากรที่เป็นอัตราจ้างจำนวนมากก็ตาม แต่ทุกคนต้องปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ วินัย และกฎ ข้อบังคับของข้าราชการครู ซึ่งการปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยของ ครู อาจารย์ จะมีผลไปถึงตัวนักเรียนนักศึกษาด้วย จึงเป็นสาเหตุให้เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ ศรีภพ จินนุรณ (2544 : 81) ที่ได้ศึกษาวิธีการผู้บริหารในการป้องกันการกระทำผิดวินัยของข้าราชการครู ในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วพบว่าการทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาวินัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ในทำนองเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 112) ที่ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วพบว่าครู อาจารย์ ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษาเป็นปัญหาอยู่ในอันดับ 10 และยังคงสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ประวีณ ณ นคร (อ้างใน ศรีภพ จินนุรณ. 2544 : 81) กล่าวว่า ถ้าปราศจากภาวะผู้นำที่ดีแล้วอย่าหวังเลยที่จะให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาวินัยดี

4. ด้านโครงการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านโครงการพิเศษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานด้านโครงการพิเศษเป็นงานที่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล แต่เนื่องจากงานด้านโครงการพิเศษต้องใช้บุคลากรช่วยงานในหลายด้าน อีกทั้งบางด้านจะมีอันตรายและเกิดความเสียหายสูง จึงเป็นเหตุให้บุคลากรที่อาสาเข้ามาทำงานด้านโครงการพิเศษน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 115) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านโครงการพิเศษอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : 182) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตั้งกัศกรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านโครงการพิเศษ ของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานโครงการพิเศษมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาลำดับแรก ข้อ 7 การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครู-อาจารย์ทราบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนักศึกษาเกิดความไม่มั่นใจต่อความเสียหายอันตรายในหลายด้าน อีกทั้งนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นผู้ที่มีความรักเพื่อนพ้อง ดังนั้นการแจ้งข่าวสารข้อมูล ให้ ครู อาจารย์ ทราบจึงเกรงว่าเพื่อนจะถูกทำโทษหรือไล่ออกจากวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (อ้างใน ปราณ ศรีนุรณ. 2539 : 101) กล่าวว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีความรู้สึกไม่มั่นใจต่อการปฏิบัติงาน และมีความเสี่ยงต่ออันตรายในหลายด้าน เช่น อิทธิพลของกลุ่มต่างๆที่มีผลประโยชน์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการดำเนินการตรวจปัสสาวะเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด อีกทั้งยังสอดคล้องแนวความคิดของ สุภวดี บุญญวงษ์ (2542 : 15) กล่าวว่านักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เวลานั้น การคบเพื่อนเขาจะใกล้ชิดและจงรักภักดีกับเพื่อนรุ่นเดียวกันจึงทำให้นักเรียนนักศึกษามีแนวความคิดไปในทางที่ไม่ถูกต้องในบางเรื่อง

ข้อที่เป็นปัญหาลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 2 การดำเนินการตรวจปีสภาวะเพื่อคั่นหานักเรียน นักศึกษาที่คิดยาเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาทุกแห่งจะมีการกำหนดให้นักเรียนที่เข้า ศึกษาต้องมีการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามหลักการประเมินสถานศึกษาตามพระราช บัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 ที่ว่าด้วยมาตรฐานด้านผู้เรียน และสอดคล้องกับผล การวิจัยของ วินิจ จิตรา (2545 : 62) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจในการบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี แล้วพบว่าการจัดกิจกรรมเพื่อต่อต้านยาเสพติดนักเรียน นักศึกษามีความ พึงพอใจอยู่อันดับสุดท้าย

5. ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัย การอาชีวศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก เป็นงานที่มี ผลต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในสถานศึกษา หากสถานศึกษาใดให้บริการด้าน สวัสดิการอย่างทั่วถึงตรงตามความต้องการของบุคลากรย่อมจะทำให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจใน การปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพักและผู้ปฏิบัติงาน ด้านนี้มีภาระงานหลายด้านจึงไม่มีเวลาเพียงพอต่อการปฏิบัติงานสวัสดิการพยาบาลและหอพักได้ อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : 183) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาดังกั ดกรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ของผู้ช่วย ผู้อำนวยกาฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาและหัวหน้างานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก อยู่ในระดับ ปานกลาง ในขณะที่เดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศิลป์ ไชยทิพย์ (2540 : 117) ที่ได้ ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคภาค ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการพยาบาลและ หอพัก อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งเรือง ยศวิไล (2541 : I) ได้ศึกษา ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจการนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพาตามความคิดของครูที่ ปรึกษากิจกรรมนิสิตและกรรมการนิสิตแล้วพบว่าปัญหาการบริหารงานกิจการนิสิตของ มหาวิทยาลัยบูรพาด้านสวัสดิการและบริการอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก แล้วพบว่าข้อที่เป็นปัญหา ลำดับแรกคือ ข้อ 3 การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ไม่ได้มีการกำหนดอัตราตำแหน่งเจ้า หน้าที่พยาบาลไว้ในสถานศึกษา ดังนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลจึงเป็นครูอาจารย์ที่ไม่ได้จบด้าน พยาบาลโดยตรง แม้ว่าสถานศึกษาได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู อาจารย์ เข้ารับการอบรมการปฐม พยาบาลเบื้องต้น ก็ย่อมไม่มีความรู้ความชำนาญเทียบเท่าผู้จบพยาบาลโดยตรงทำให้ขาดความเชื่อ มั่นปฏิบัติหน้าที่การให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ สุรศิลป์ (2538 : 183) ที่

ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ดังกิจกรรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานสูงสุดด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก คือ สถานศึกษาที่ไม่มีเจ้าหน้าที่พยาบาลโดยตรง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ คงเที่ยง (2539:103) ที่ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วพบว่าปัญหาการจัดบริการสุขภาพอนามัยคือขาดแคลนบุคลากรเฉพาะด้าน

ข้อที่มีปัญหาลำสุดท้ายด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก คือ ข้อ 7 การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองในการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา นักเรียนนักศึกษาทุกคนต้องมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ดังนั้นสถานศึกษาส่วนใหญ่จึงได้กำหนดให้ตรวจสอบสุขภาพก่อนเข้าศึกษาในสถานศึกษานั้นๆอีกทั้งป้องกันนักเรียนนักศึกษาที่ติดสารเสพติดเข้ามาเรียนในสถานศึกษาอีกด้วย โดยการดำเนินการดังกล่าวจะกระทำเป็นกลุ่มหรือทั้งวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษาจึงได้รับการตรวจสอบสุขภาพในราคาที่ไม่แพงและไม่เสียเวลาเรียน ทำให้ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี มีพงษ์ (2538 : 63) แล้วพบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังให้วิทยาลัยจัดบริการด้านสุขภาพให้กับนักเรียนนักศึกษา ตลอดจนการเอาใจใส่ดูแล ในทำนองเดียวกันยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิชชุลดา งามปลอด (2540 : 92) แล้วพบว่าผู้ปกครองคาดหวังให้โรงเรียนจัดบริการและสวัสดิการให้กับนักเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่การดูแลสุขภาพปลอดภัย การตรวจสอบสุขภาพประจำปี ตลอดจนการจัดบริการการรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยมีพยาบาลประจำโรงเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิศย์ วงษ์เล็ก (2540 : 149) แล้วพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังให้โรงเรียนเอกชนจัดบริการตรวจสอบสุขภาพประจำปี

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้อภิปรายเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1. การอภิปรายการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมคนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นในด้านของการมีส่วนร่วม ความมีน้ำใจการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่างต่างก็มีจุดมุ่งหมายที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตราที่ 6 ที่ว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา

ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมเนื่องจากการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างนั้นจะเน้นในด้านหลักสูตรระยะสั้นและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ในรูปแบบสะสมหน่วยกิต ทั้งนี้ นักเรียนนักศึกษาส่วนหนึ่งจะมีงานทำแล้วทำให้มีนักเรียนนักศึกษารวมกันหลายระดับจึงไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แล้วพบว่าข้อที่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานที่ที่วิทยาลัยสารพัดช่างตั้งอยู่นั้นส่วนมากจะอยู่ในตัวจังหวัดและมีเนื้อที่จำกัดซึ่งไม่สามารถขยายออกไปได้ จึงทำให้มีพื้นที่จำกัดในการจัดกิจกรรม ซึ่งต่างจากวิทยาลัยการอาชีพที่ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามอำเภอซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัส พรหมเสน (2539 : 197) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพเกี่ยวกับการปฏิบัติในการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน แล้วพบว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรม ในวิทยาลัยการอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าวิทยาลัยสารพัดช่างทุกด้าน ขณะที่การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะสำหรับเดินทาง ไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบทและการไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน เป็นข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยวิทยาลัยการอาชีพมีค่าสูงกว่าวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยการอาชีพเป็นวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ตามอำเภอต่างๆ มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนด้านช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม เกษตรกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ นักเรียนนักศึกษาจะพบอุบัติเหตุได้ง่าย ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยในกรณีเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินทางสถานศึกษาจะนำนักเรียนนักศึกษาส่งโรงพยาบาลแต่เนื่องจากการขาดงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาสถานศึกษาด้านยานพาหนะเป็นอย่างมากจึงทำให้สถานศึกษาพบปัญหาในการใช้ยานพาหนะซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 14) ได้ทำการวิจัยเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน แล้วพบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการให้ความรู้ในชุมชนห่างไกลนับว่ามีประโยชน์มากแต่ปัญหาและอุปสรรคคือเรื่องงบประมาณและปัญหาขาดยานพาหนะในการเดินทาง

ส่วนที่ 2. การอภิปรายการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่างมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาไม่ว่าจะมีขนาดเท่าใดก็ตาม แต่ในด้านการเรียนการสอนนั้นมุ่งให้นักเรียนมีความรู้และเป็น

คนดีมีคุณภาพของสังคม อีกทั้งต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 แก้ไขเพิ่มเติมปี 2537 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่ จะมีจำนวนนักเรียนนักศึกษามาก การจัดการเรียนการสอนจึงแบ่งออกเป็นหลายรอบทำให้การรับข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึงการนัดหมายในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาจึงเป็นไปได้ยากลำบากและเกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิตวีร์ บุณนาค (2538 : 202) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง แล้วพบว่า การให้บริการข้อมูลข่าวสารเป็นปัญหาอันดับหนึ่ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การร่วมมือของครู-อาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่การสื่อสารข้อมูลบางครั้งเกิดขึ้นอย่างไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ครูอาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาออกไปแล้วไม่ได้รับการตอบรับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สงวน นิธากร (2540 : 158) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา แล้วพบว่า การจัดกิจกรรมในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษาไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เนื่องจากครูอาจารย์ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ทำนองเดียวกันในด้านการปกครองพบว่า ข้อที่ 10 การติดตามประเมินผลด้านการปกครอง เป็นข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า มีการติดตามดูแลการปฏิบัติงานจากฝ่ายบริหารตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนา ภาสุรพันธ์ (2531 : 74) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8 แล้วพบว่า การติดตามประเมินผลของฝ่ายบริหารจะทำให้ครูอาจารย์ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ผลการวิจัยด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก พบว่า ข้อที่ 2 ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล และการจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการพยาบาลมาประจำห้องพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งบประมาณ และจำนวนบุคลากรที่สถานศึกษาได้รับไม่เพียงพอกับความต้องการในทุกๆด้าน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานอีกทั้งอาจเกิดจากความเข้าใจในการปฏิบัติงานที่ไม่ตรงกันซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุรจิตดา โพธิบุตร (2533 : 142) ที่ได้กล่าวว่า ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ส่วนใหญ่พบปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่มีความรู้โดยตรง จึงต้องให้ความรู้กับครูอาจารย์ เพื่อที่ทุกคน

สามารถให้ความเอาใจใส่กับงานด้านสวัสดิการและพยาบาล ในสถานศึกษาร่วมกัน โดยการจัดอบรม จัดส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานด้านนี้ในสถานศึกษาอื่น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการนำมาปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานศึกษาของตนเอง

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลที่ได้จากการวิจัย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. ควรจัดหาครูแนะแนวให้เพียงพอกับจำนวนของนักเรียนนักศึกษา พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว
2. ควรมีการจัดประชุมชี้แจงให้ครูอาจารย์เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง อีกทั้งมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พร้อมทั้งเห็นความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
3. ควรมีมาตรการในการทำให้ครูอาจารย์ให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษา
4. ควรมีการชี้แจงให้นักเรียนนักศึกษาทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นในการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ครูอาจารย์ทราบ
5. ควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการพยาบาล โดยการจัดหาห้องพยาบาล พร้อมทั้งบุคลากรที่มีความรู้ด้านพยาบาลมาประจำและจัดงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลให้เพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะระดับกรม

1. ควรดำเนินการจัดอบรมครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนให้มีความรู้เกี่ยวกับงานด้านแนะแนว ทั้งนี้เพื่อให้มีครู อาจารย์ ด้านแนะแนวเพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา
2. ควรดำเนินการจัดอบรมครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล และจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลตามความต้องการและความจำเป็นของสถานศึกษา

3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสาเหตุของปัญหาในการปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 2. ควรศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างไม่ว่ากรณีใดๆ และวิทยาลัยการอาชีพในภาคอื่นๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ควรศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาใน วิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2531. การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา. เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กรมการฝึกหัดครู. 2534. คู่มือการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2534. คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมอาชีวศึกษา. 2537. ระเบียบบริหารสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาพุทธศักราช 2537. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- กองการศึกษาอาชีพ. 2541. 8 ปีกองการศึกษาอาชีพ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินต์ติ้งเอนด์พับลิชชิ่ง
- กองวิทยาลัยเทคนิค. 2539. เอกสารประกอบการสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- ขวัญเนาะเนว. 2533. “วิธีการแนะแนวอาชีพในสถาบันการศึกษา”. วารสารแนะแนว . 24 (126) : 13-14.
- จิราวุฒิ แสงศิริโรจน์. 2531. “ศึกษาความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนสารพัดช่าง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำเนียร ช่วงโชติ. 2527. การให้คำปรึกษาและการแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรกิจ.
- เชาวน์ มณีวงษ์. นปป.. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- เชิดชัย โชครัตนชัยและบัญชา กัลยารัตน์. 2534. การสัมมนาอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยพุทธชินราช. ตาก : เอกสารอัดสำเนา.
- ทิพวัน ถือคำ. 2533. “บทบาทของครูแนะแนวต่อการสร้างเจตคติในการประกอบอาชีพ.” วารสารแนะแนว. 24(126) : 44.
- ทรงศิลป์ ไชยทิพย์. 2540. “ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญเสริม ไชยวงศ์. 2531. “รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา”.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร.

ประวีณ ณ นคร. 2536. แนวความคิดและหลักการเกี่ยวกับวินัย. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ
ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 1999. การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

พิเชต ธนทรพิทักษ์. 2534. คู่มือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : กรมการ
ฝึกหัดครู.

มงคล เจตินัย. 2539. “การศึกษาการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

รุ่งเรือง ยศวิไล. 2541. “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตและกรรมการนิสิต.”
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วารุณี ธนะวราพิช. 2533. การจัดบริการแนะแนวอาชีพ. วารสารแนะแนว. 245(129) : 34.

วิทยา สุขตลอดกาล. 2543. “การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิชัย ป้อมประเสริฐ. 2534. รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในวิทยาลัย
เทคนิคสัตหีบ สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ชลบุรี : วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ.

สุรจิตตา โพธิบุตร. 2533. “การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค
เขตการ ศึกษา 9.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

สุวิชัย เศรษฐเสถียร. 2535. “รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าธนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สมพงษ์ มั่นระวัง. 2535. เอกสารคำสอนวิชาแนะแนว 501 พื้นฐานการแนะแนวและงานด้าน
กิจกรรม นักเรียน. พิษณุโลก : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงนโยบายเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สมศักดิ์ คงเที่ยง. 2539. “สภาพปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา.” กรุงเทพฯ : เอกสารอัครดำเนิน.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- สำเนา ขจรศิลป์. 2529. การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เสริมวิทย์ สุภเมธี. 2531. การบริหารกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- หวน พิมพ์พันธ์. 2528. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอ .เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. 2533. “การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว”. วารสารแนะแนว . 24 (126) : 17.
- อัญชลี ชัชวาล. 2540. “การศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ตังค์ดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมพระนครเหนือ
- H.L. Isaken. 1964. “Planning for Total Pupil Personnel Service.” In *School Executive Guide*. Prentice Hall , New Jersey.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 174 /2545

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นายสุชาติ เทพสง่า

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ของ นายสุชาติ เทพสง่า เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ณรงค์	พิมสาร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุบ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.รวิวรรณ	ชินะตระกูล	ประธานกรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุบ	กรรมการ
ดร.ฉันทนา	โหมดมณี	กรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2545

(รองศาสตราจารย์ รวิวรรณ ชินะตระกูล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กณบดี

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายสุชาติ เทพสง่า รหัสประจำตัว 43064128 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง (IMPLEMENTATION PROBLEMS OF STUDENTS' ACTIVITIES IN POLYTECHNIC COLLEGES AND COMMUNITY COLLEGES IN THE CENTRAL REGION)" โดยมี ดร.ณรงค์ ทิมสาร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุญ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2545

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ.2545

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 ๕๘๖๖

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๘ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายมังกร หริรัักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา วิทยาลัยนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง”

คณะกรรมการอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมทั้งว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนายสุชาติ เทพสง่า มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าหน่วยงานบัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 ๕๖๖๖

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายปริชา ทัพคุณ ณ อุรุทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีวศึกษาภาคกลาง”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนายสุชาติ เทพสง่า มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าหน่วยงานบัณฑิตศึกษา ทั้ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 ๒๕๖๖

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอำพร ทองนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคกลาง”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมทั้งว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนายสุชาติ เทพสง่า มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 ๕๖๖๖

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจรรยาพรชัย เข็มสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง”

คณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนายสุชาติ เทพสง่า มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทบ 1504 ๒๕๖๖

คณะกรรมการผู้ทดสอบการวัดผล

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวศศิมา กานชะคามิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง”

คณะกรรมการผู้ทดสอบการวัดผลพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของนายสุชาติ เทพสง่า มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าหน่วยงานบัณฑิตศึกษาฯ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 / 3100

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้รับใช้ทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 / 3100

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา
ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีวะกลุ่มภาคกลาง” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอกความ
อนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษา
ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ไม่ หน่วยงานบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ กม 1504 3100

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอลงนามอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอแบบอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 3100

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอกำหนดระเบียบให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครนายก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาการจัดการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอแบบสอบถามที่ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปฏิบัติราชการแทนสมบัติ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทม 1504 3100

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานเชิงการนักรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงแถลงขออนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ทบ 1504 ๕3๐1

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลพทองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

16 กันยายน 2545

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 6 ฉบับ

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหาร
 ภาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยการเกษตร
 วิทยาลัยการเกษตรกลุ่มภาคกลาง” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม
 2545 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามแบบ
 สถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุเคราะห์
 ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ ท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดี ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ บัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 737-3000 ต่อ 3692
 โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0911/ 4171

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๔ กันยายน 2545

เรื่อง อนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม 1504/3301 ลงวันที่ 16 กันยายน 2545

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด
 2. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความ
ประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 31 แห่ง เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการ
ปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสวพัตข่างและวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง" รายละเอียด
ทราบแล้ว นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า ดำเนินการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 31 แห่ง ตามรายชื่อที่แนบได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือ
ชื่อกำกับที่มุมบนด้านขวาของทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาส่งผลงานการทำวิทยานิพนธ์ให้กรมอาชีวศึกษาทราบ
ในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 0-2281-5555 ต่อ 1802

ที่ ศธ 0911/ 4173

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๖4 กันยายน 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 6 ชุด

ด้วย นายสุชาติ เทพสง่า นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคกลาง" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสุชาติ เทพสง่า แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 0-2281-5555 ต่อ 1802

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายสุชาติ เทพสง่า

1. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
2. วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี
3. วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี
4. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม
5. วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
6. วิทยาลัยสารพัดช่างนครปฐม
7. วิทยาลัยสารพัดช่างบริหาร-แจ่มใส
8. วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี
9. วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
10. วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา
11. วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
12. วิทยาลัยการอาชีพกาญจนภิเษก
13. วิทยาลัยการอาชีพนวมินทราชูทิศ
14. วิทยาลัยการอาชีพไทรน้อย
15. วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์
16. วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี
17. วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย
18. วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
19. วิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์)
20. วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน
21. วิทยาลัยการอาชีพบ้านโป่ง
22. วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด
23. วิทยาลัยการอาชีพบ้านแพ้ว
24. วิทยาลัยการอาชีพปราณบุรี
25. วิทยาลัยการอาชีพปากท่อ
26. วิทยาลัยการอาชีพพนมทวน
27. วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล
28. วิทยาลัยการอาชีพไกลกังวล
29. วิทยาลัยการอาชีพสองพี่น้อง
30. วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา
31. วิทยาลัยการอาชีพอู่ทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัย
การอาชีพ กลุ่มภาคกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ
นักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน
นักศึกษา หัวหน้างานปกครอง หัวหน้างานโครงการพิเศษ และหัวหน้างานสวัสดิการ
พยาบาลและหอพัก ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการนักเรียนนักศึกษา

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ดังนี้
 - 1.1 เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและ
วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
 - 1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง
และวิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง โดยจำแนกตามประเภทและขนาดของ
สถานศึกษา
2. การตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
 - ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการ
ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างและ
วิทยาลัยการอาชีพ กลุ่มภาคกลาง
3. โปรดตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงที่เขียนไว้ในแต่ละตอนตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้ข้อมูลที่ท่านตอบจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนเพื่อปรับปรุงงานต่าง ๆ
ที่เกี่ยวกับ งานกิจการนักเรียนนักศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ
กลุ่มภาคกลาง และคำตอบของท่านผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและผลการวิจัยจะนำเสนอ
ในภาพรวมซึ่งไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่านแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงตามสภาพความเป็นจริง

1. สถานศึกษา
 วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง
2. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่านในปัจจุบัน
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
3. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งในสถานศึกษา
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หัวหน้างานงานปกครอง
 หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน หัวหน้างานโครงการพิเศษ
 หัวหน้างานงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันของท่าน
 ต่ำกว่า 5 ปี มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
5. ปัจจุบันสถานศึกษาของท่านมีนักเรียนนักศึกษา
 500—1,000 คน 1,000 คน ขึ้นไป
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาว่าเป็นปัญหาต่อการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาของท่านว่ามีมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
0	ด้านงานปกครอง นโยบายงานปกครองไม่ครอบคลุม พฤติกรรมของนักเรียน		/			

ระดับของปัญหา มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นปัญหาในการปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานน้อย
1	หมายถึง	เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงว่าท่านมีความคิดว่านโยบายงานปกครองไม่ครอบคลุมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
	<p>ด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน</p> <p><u>ในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา</u> <u>เกี่ยวกับด้านแนะแนวอาชีพและจัดหางาน</u> <u>ท่านมีปัญหาดตามรายการต่อไปนี้มากน้อย</u> <u>เพียงใด</u></p>					
1	การจัดห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางานให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน					
2	จำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา					
3	ครู-อาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการแนะแนว					
4	การจัดยานพาหนะที่ใช้ออกไปตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษามีไม่เพียงพอ					
5	การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนักศึกษา					
6	การติดตามประเมินผลนักเรียนนักศึกษา					
7	การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานให้เป็นปัจจุบัน					
8	การติดตามข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่จบไปแล้วว่ามีงานทำหรือว่างงาน					
9	การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับการปฏิบัติงานแนะแนว					
10	การหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งงานจากแหล่ง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ... สถานประกอบการรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
	ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา เกี่ยวกับด้านกิจการนักเรียนนักศึกษาท่านมี ปัญหาตามรายการต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1	สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไม่เพียงพอ					
2	การร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา					
3	การร่วมมือของครู-อาจารย์ในการจัดกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา					
4	ครู-อาจารย์ไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ของตนเองของ					
5	ครู-อาจารย์ไม่กระตือรือร้นในการ ปฏิบัติงาน					
6	ผู้กำกับลูกเสือและเนตรนารีไม่ได้สัดส่วนกับ จำนวนลูกเสือและเนตรนารี					
7	นักเรียนนักศึกษาไม่สนใจในการเข้าร่วม กิจกรรม					
8	สถานที่จัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียนนักศึกษา					
9	งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงพอ					
10	การติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายการปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
	ด้านปกครอง					
	<u>ในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา</u> <u>เกี่ยวกับด้านปกครองท่านมีปัญหตามราย</u> <u>การต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด</u>					
1	การกำหนดนโยบายด้านปกครองนักเรียน นักศึกษา ให้ครอบคลุมพฤติกรรมของ นักเรียนนักศึกษา					
2	การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในด้าน ปกครองให้ชัดเจน					
3	ความร่วมมือจากชุมชนในการสอดส่องดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ขณะที่ นักเรียนนักศึกษายู่ภายนอกวิทยาลัย					
4	การให้ความร่วมมือของครู-อาจารย์ ในการ ดูแลนักเรียนนักศึกษา ให้ปฏิบัติตามระเบียบ ของสถานศึกษา					
5	การปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของ ครู-อาจารย์					
6	ความสามารถในการสอดส่องดูแลความ ประพฤตินักเรียนนักศึกษาให้ทั่วถึง					
7	การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ปกครองให้ เป็นไปในแนวเดียวกัน					
8	มีการประสานงานกับผู้ปกครองในการดูแล ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา					
9	งบประมาณสำหรับงานปกครองไม่เพียงพอ					
10	การติดตามและประเมินผลด้านปกครอง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	รายการปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
	ด้านโครงการพิเศษ <u>ในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา</u> <u>เกี่ยวกับด้าน โครงการพิเศษท่านมีปัญหาดตาม</u> <u>รายการต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด</u>					
1	ความพอเพียงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโครงการพิเศษ					
2	การดำเนินการตรวจสอบปีสภาวะเพื่อค้นหา นักเรียนนักศึกษาที่ติดยาเสพติด					
3	การได้รับการสนับสนุนด้านยานพาหนะ สำหรับเดินทางไปฝึกอบรมวิชาชีพในชนบท					
4	ความร่วมมือจากชุมชนเกี่ยวกับการฝึกอบรม วิชาชีพและ โครงการอื่น ๆ					
5	งบประมาณสำหรับการปฏิบัติงาน โครงการ พิเศษไม่เพียงพอ					
6	การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆภายใน จังหวัดของงาน โครงการพิเศษในการร่วม ปฏิบัติงาน โครงการพิเศษ					
7	การให้นักเรียนนักศึกษาแจ้งข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสารเสพติดและการทะเลาะวิวาทให้ ครู-อาจารย์ทราบ					
8	การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ โครงการ พิเศษตามนโยบายของกรมและกระทรวง					
9	การปฏิบัติตามระเบียบของสถานศึกษาใน การนำนักเรียนนักศึกษาไปพัฒนาชนบท					
10	การติดตามและประเมินผลงาน โครงการ พิเศษ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	รายปัญหา	ระดับของปัญหาในการปฏิบัติงาน				
		5	4	3	2	1
1	ด้านสวัสดิการพยาบาลและหอพัก ในการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนนักศึกษา เกี่ยวกับด้านสวัสดิการพยาบาล และหอพักท่านมีปัญหาตามรายการต่อไปนี้ อย่างน้อยเพียงใด					
2	ความเพียงพอของห้องพยาบาลต่อ ความต้องการของนักเรียนนักศึกษา					
3	ความเพียงพอของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล					
4	การจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการ พยาบาลมาประจำห้องพยาบาล					
5	ไม่มียานพาหนะสำหรับนำผู้ป่วยส่ง โรงพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน					
6	การจำหน่ายอาหารอย่างเพียงพอและ ถูกสุขอนามัย					
7	จำนวนห้องสุขามีความสะอาดที่ได้ ตามสัดส่วนของนักเรียนนักศึกษา					
8	การให้การสนับสนุนของผู้ปกครองใน การตรวจสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา					
9	การจัดหาวิทยากรมาให้การฝึกอบรม ด้านการป้องกันโรคติดต่อและการปฐม พยาบาลเบื้องต้นแก่นักเรียนนักศึกษา					
10	การได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหอ พัก เอกชนในการควบคุมดูแลความ สะอาดของนักเรียนนักศึกษา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้					
	การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับ สวัสดิการพยาบาลและหอพัก					

ตอนที่ 3 โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. ด้านงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

.....
.....
.....
.....

2. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

.....
.....
.....
.....

3. ด้านงานปกครอง

.....
.....
.....
.....

4. ด้านงานโครงการพิเศษ

.....
.....
.....
.....

5. ด้านงานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายสุชาติ เทพสง่า
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2498
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	10 หมู่ 8 ตำบลคลองมะเดื่อ อำเภอกะทู้มuban จังหวัดสมุทรสาคร 74110
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงอุปถัมภ์) อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
ประวัติการศึกษา	2516 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสยามวิทยา 2519 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกช่างยนต์ โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพฯ 2521 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคนิคตาก จังหวัดตาก 2526 ปริญญาตรีอุตสาหกรรมศิลป์ สถาบันราชภัฏพระนคร 2546 ปริญญาโท การบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้